

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Soudní dvůr Evropské unie		
2013/C 260/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 252, 31.8.2013	1
V <i>Oznámení</i>		
SOUDNÍ ŘÍZENÍ		
Soudní dvůr		
2013/C 260/02	Spojené věci C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise (C-584/10 P), Rada Evropské unie (C-593/10 P), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (C-595/10 P) v. Yassin Abdullah Kadi, Francouzská republika („Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) — Omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al Kajdá a Talibanem — Nařízení (ES) č. 881/2002 — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů osoby zapsané na seznam vyhotovený orgánem Spojených národů — Zapsání jména této osoby na seznam v příloze I nařízení (ES) č. 881/2002 — Žaloba na neplatnost — Základní práva — Právo na obhajobu — Zásada účinné soudní ochrany — Zásada proporcionality — Právo na ochranu vlastnictví — Povinnost (uvést) odůvodnění“)	2

2013/C 260/03	Věc C-201/11 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 — Union des associations européennes de football (UEFA) v. Evropská komise, Belgické království, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku („Kasační opravný prostředek — Televizní vysílání — Směrnice 89/552/EHS — Článek 3a — Opatření přijatá Spojeným královstvím týkající se událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát — Mistrovství Evropy v kopané — Rozhodnutí, kterým se prohlašují opatření za slučitelná s unijním právem — Odůvodnění — Články 49 ES a 86 ES — Právo vlastnit majetek“) 3	3
2013/C 260/04	Věc C-204/11 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 — Fédération internationale de football association (FIFA) v. Evropská komise, Belgické království, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku („Kasační opravný prostředek — Televizní vysílání — Směrnice 89/552/EHS — Článek 3a — Opatření přijatá Belgickým královstvím týkající se událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát — Mistrovství světa v kopané — Rozhodnutí, kterým se prohlašují opatření za slučitelná s unijním právem — Odůvodnění — Články 49 ES a 86 ES — Právo vlastnit majetek“) 3	3
2013/C 260/05	Věc C-205/11 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 — Fédération internationale de football association (FIFA) v. Evropská komise, Belgické království, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku („Kasační opravný prostředek — Televizní vysílání — Směrnice 89/552/EHS — Článek 3a — Opatření přijatá Spojeným královstvím týkající se událostí zásadního významu pro společnost tohoto členského státu — Mistrovství světa ve fotbale — Rozhodnutí prohlašující opatření za slučitelná s unijním právem — Odůvodnění — Články 43 ES, 49 ES a 86 ES — Právo na vlastnictví“) 4	4
2013/C 260/06	Spojené věci C-210/11 a C-211/11: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — Belgický stát v. Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11) („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Šestá směrnice o DPH — Článek 6 odst. 2 první pododstavec písm. a) a článek 13 část B písm. b) — Nárok na odpočet — Investiční majetek právnických osob, který je zčásti poskytnut jejich jednatelům pro jejich soukromé potřeby — Absence peněžitého nájemného, avšak zohlednění naturálního plnění pro účely daně z příjmů“) 4	4
2013/C 260/07	Věc C-261/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Dánské království („Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Článek 49 SFEU — Článek 31 Dohody o EHP — Omezení — Daňové právní předpisy — Převod aktiv do jiného členského státu — Okamžité zdanění nerealizovaných zisků“) 5	5
2013/C 260/08	Věc C-313/11: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Polská republika („Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 1829/2003 — Krmiva — Geneticky modifikovaná krmiva — Výroba, uvádění na trh nebo používání — Vnitrostátní zákaz, který dosud nevstoupil v platnost“) 5	5
2013/C 260/09	Věc C-414/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Polymeles Protodikeio Athinon — Řecko) — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH v. DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon („Společná obchodní politika — Článek 207 SFEU — Obchodní aspekty duševního vlastnictví — Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) — Článek 27 — Patentovatelný předmět — Článek 70 — Ochrana existujících předmětů“) 6	6
2013/C 260/10	Věc C-426/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom — Spojené království) — Mark Alemo-Herron a další v. Parkwood Leisure Ltd („Převod podniků — Směrnice 2001/23/ES — Zachování práv zaměstnanců — Kolektivní smlouva vztahující se na převodce a zaměstnance v okamžiku převodu“) 6	6

2013/C 260/11	Věc C-499/11 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. července 2013 — The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Trh s butadienovým kaučukem a styren-butadienovým kaučukem vyrobeným emulzní polymerizací — Stanovování cílových cen, rozdělení zákazníků dohodami o nezasahování a vyměňování obchodních informací — Přičitatelnost protiprávního jednání — Posuzovací pravomoc Komise — Násobící koeficient použitý za účelem odrazení — Rovné zacházení“)	7
2013/C 260/12	Věc C-501/11 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2013 — Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH v. Evropská komise, Rada Evropské unie („Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Trh instalace a údržby výtahů a eskalátorů — Odpovědnost mateřské společnosti za porušení kartelového práva, kterých se dopustila její dceřiná společnost — Holdingová společnost — Vnitropodnikový program slučitelnosti („Compliance-Programme“) — Základní práva — Zásady právního státu v rámci stanovení ukládaných pokut — Dělbá moci, zásady legality, zákazu zpětné účinnosti, ochrany legitimního očekávání a odpovědnosti za zavinění — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odstavec 2 — Platnost — Legality pokynů Komise z roku 1998“)	7
2013/C 260/13	Věc C-515/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Berlin — Německo) — Deutsche Umwelthilfe eV v. Bundesrepublik Deutschland („Přístup veřejnosti k informacím o životním prostředí — Směrnice 2003/4/ES — Pravomoc členských států vyloučit z pojmu „orgán veřejné správy“ stanoveného touto směrnici orgány působící v zákonodárné funkci — Meze“)	8
2013/C 260/14	Věc C-520/11: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Rozhodnutí 2009/726/ES — Nesplnění povinnosti vyplývající z rozhodnutí — Dovoz mléka a mléčných výrobků — Původ — Podniky, u nichž existuje nebezpečí z hlediska přenosných spongiformních encefalopatií — Vnitrostátní zákazy“)	8
2013/C 260/15	Spojené věci C-523/11 a C-585/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Hannover, Verwaltungsgesicht Karlsruhe — Německo) — Laurence Prinz v. Region Hannover (C-523/11) a Philipp Seeberger v. Studentewerk Heidelberg (C-585/11) („Občanství Unie — Články 20 SFEU a 21 SFEU — Právo volného pohybu a pobytu — Podpora na vzdělávání poskytovaná příslušníkovi členského státu pro studium v jiném členském státě — Povinnost bydliště v členském státě původu po dobu nejméně tří let před začátkem studia“)	9
2013/C 260/16	Spojené věci C-621/11 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. července 2013 — New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, původně New Yorker SHK Jeans GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Vallis K-Vallis A. & Co. OE („Kasační opravný prostředek — Přihláška slovní ochranné známky Společenství FISHBONE — Námitkové řízení — Starší národní obrazová ochranná známka FISHBONE BEACHWEAR — Skutečné užívání starší ochranné známky — Zohlednění dodatečných důkazů, které nebyly předloženy ve stanovené lhůtě — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 42 odst. 2 a 3 a čl. 76 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 22 odst. 2“)	9
2013/C 260/17	Věc C-6/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — P Oy (Státní podpory — Články 107 SFEU a 108 SFEU — Podmínka „selektivita“ — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Článek 1 písm. b) bod i) — Existující podpora — Vnitrostátní právní předpisy v oblasti daní z příjmů právnických osob — Odpočitatelnost vzniklých ztrát — Neodpočitatelnost v případě změny vlastníka — Povolování výjimek — Prostor daňové správy pro uvážení)	10

2013/C 260/18	Věc C-26/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce <i>Gerechthof te Leeuwarden — Nizozemsko</i>) — <i>fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand v. Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen („Daň z přidané hodnoty — Šestá směrnice 77/388/EHS — Články 17 a 13, B, písm. d), bod 6 — Osvobození — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Penzijní fondy — Pojem „spravování zvláštních investičních fondů“)</i> 10	10
2013/C 260/19	Věc C-78/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce <i>Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko</i>) — <i>„Evita-K“ EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite („Směrnice 2006/112/ES — Společný systém daně z přidané hodnoty — Dodání zboží — Pojem — Nárok na odpočet — Odepření — Skutečné provedení zdanitelného plnění — Nařízení (ES) č. 1760/2000 — Systém identifikace a evidence skotu — Ušní značky“)</i> 11	11
2013/C 260/20	Věc C-99/12: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce <i>Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgie</i>) — <i>Eurofit SA v. Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Zemědělství — Společná organizace trhů — Nařízení (EHS) č. 3665/87 — Vývozní náhrady — Zpronevěření zboží určeného k vývozu — Povinnost vývozce vrátit náhrady — Opomenutí příslušných orgánů sdělit informace o spolehlivosti smluvního partnera, který je podezřelý z podvodu — Příklad vyšší moci — Neexistence“)</i> 12	12
2013/C 260/21	Věc C-124/12: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce <i>Administrativen sad Plovdiv — Bulharsko</i>) — <i>AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite („Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 168 písm. a) a článek 176 — Nárok na odpočet — Výdaje na pořízení zboží a služeb určených pro pracovníky — Pracovníci poskytnutí osobě povinné k dani, která se domáhá nároku na odpočet, zaměstnaní u jiné osoby povinné k dani“)</i> 12	12
2013/C 260/22	Věc C-136/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce <i>Consiglio di Stato — Itálie</i>) — <i>Consiglio Nazionale dei Geologi Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato et Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Consiglio Nazionale dei Geologi („Článek 267 třetí pododstavec SFEU — Rozsah povinnosti soudů posledního stupně předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 101 SFEU — Etický kodex profesní komory zakazující použití sazeb, které neodpovídají důstojnosti povolání“)</i> 13	13
2013/C 260/23	Věc C-147/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce <i>Hovrätten för Nedre Norrland — Švédsko</i>) — <i>ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB v. Frank Koot, Evergreen Investments AB („Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušný soud — Zvláštní příslušnost ve „věcech týkajících se smlouvy nebo nároků ze smlouvy“ a ve „věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti“)</i> 14	14
2013/C 260/24	Věc C-211/12: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce <i>Corte di Appello di Roma — Itálie</i>) — <i>Martini SpA v. Ministero delle Attività Produttive („Zemědělství — Režim dovozních licencí — Nařízení (ES) č. 1291/2000 — Článek 35 odst. 4 písm. c) — Jistoty složené při podání žádosti o vydání licencí — Dovozní licence — Opožděné předložení důkazu o použití licence — Sankce — Výpočet částky, která má propadnout — Nařízení (ES) č. 958/2003 — Celní kvóty“)</i> 14	14

2013/C 260/25	Spojené věci C-228/13 až C-232/12 a C-254/12 až C-258/12: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Itálie) — Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 a C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 a C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 a C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 a C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12) v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 až C 232/12, C-255/12 a C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 a C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12) („Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/20/ES — Článek 12 — Správní poplatky uložené podnikům dotčeného odvětví — Vnitrostátní právní úprava ukládající operátorům elektronických komunikací platbu poplatku určeného na pokrytí nákladů na fungování vnitrostátních regulačních orgánů“) 15	15
2013/C 260/26	Věc C-234/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Itálie) — Sky Italia Srl v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni („Televizní vysílání — Směrnice 2010/13/EU — Článek 4 odst. 1 a čl. 23 odst. 1 — Reklamní šoty — Vnitrostátní právní úprava, která pro subjekty placeného televizního vysílání stanoví maximální podíl vysílacího času, který může být vyhrazen reklamě, jenž je nižší než podíl stanovený pro subjekty volně dostupného televizního vysílání — Rovné zacházení — Volný pohyb služeb“) 16	16
2013/C 260/27	Věc C-252/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království) — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd v. Asda Stores Ltd („Ochranné známky — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 9 odst. 1 písm. b) a c), čl. 15 odst. 1 a čl. 51 odst. 1 písm. a) — Důvody zrušení — Pojem „řádné užívání“ — Ochranná známka užívaná ve spojení s jinou ochrannou známkou nebo jako součást kombinované ochranné známky — Barva nebo kombinace barev, ve které je ochranná známka užívaná — Dobré jméno“) 16	16
2013/C 260/28	Věc C-265/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Brussel — Belgie) — Citroën Belux NV v. Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF) („Článek 56 SFEU — Volný pohyb služeb — Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Ochrana spotřebitele — Vázané nabídky, jejichž alespoň jednou částí je finanční služba — Zákaz — Výjimky“) 17	17
2013/C 260/29	Věc C-299/12: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem České republiky) — Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. v. Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát („Ochrana spotřebitele — Nařízení (ES) č. 1924/2006 — Výživová a zdravotní tvrzení při označování potravin — Článek 2 odst. 2 bod 6 — Pojem „tvrzení o snížení rizika onemocnění“ — Článek 28 odst. 2 — Produkty označené ochrannou známkou nebo obchodní značkou — Přechodná opatření“) 17	17
2013/C 260/30	Věc C-315/12: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Højesteret — Dánsko) — Metro Cash & Carry Danmark ApS v. Skatteministeriet („Spotřební daň — Směrnice 92/12/EHS — Články 7 až 9 — Směrnice 2008/118/ES — Články 32 až 34 — Pohyb výrobků podléhajících spotřební dani uvnitř Společenství — Nařízení (EHS) č. 3649/92 — Články 1 a 4 — Zjednodušený průvodní doklad — První vyhotovení — Provoz „cash & carry“ — Výrobky propuštěné ke spotřebě v jednom členském státě, které jsou drženy pro obchodní účely v jiném členském státě, nebo výrobky nabyté soukromými osobami pro jejich vlastní potřebu, které si samy zajišťují jejich přepravu — Lihoviny — Neexistence povinnosti dodavatele provést ověření“) 18	18

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 260/31	Věc C-412/12: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Kyperská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/31/ES — Skládky odpadů — Provozování bez plánu úprav místa skládky — Povinnost uzavřít skládku“) 19	19
2013/C 260/32	Posudek 2/13: Žádost o posudek podaná Evropskou komisí na základě čl. 218 odst. 11 SFEU 19	19
2013/C 260/33	Věc C-250/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 7. května 2013 — Birgit Wagener v. Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen 19	19
2013/C 260/34	Věc C-259/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 13. května 2013 — Elena Recinto-Pfingsten v. Swiss International Air Lines AG 20	20
2013/C 260/35	Věc C-282/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 24. května 2013 — T-Mobile Austria GmbH v. Telekom-Control-Kommission 21	21
2013/C 260/36	Věc C-297/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht München (Německo) dne 29. května 2013 — Data I/O GmbH v. Haptzollamt München 21	21
2013/C 260/37	Věc C-310/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 6. června 2013 — Novo Nordisk Pharma GmbH v. Corinna Silber 21	21
2013/C 260/38	Věc C-319/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Thüringer Oberlandesgericht (Německo) dne 11. června 2013 — Udo Rätzke v. S+K Handels GmbH 22	22
2013/C 260/39	Věc C-324/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. června 2013 Consultadoria e Serviços, L.da, proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 10. dubna 2013 ve věci T-360/11, Fercal — Consultadoria e Serviços, L.d ^a , v. OHIM — Parfums Rochas (Patrizia Rocha) 22	22
2013/C 260/40	Věc C-331/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Sibiu (Rumunsko) dne 18. června 2013 — Ilie Nicolae Nicula v. Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu 23	23
2013/C 260/41	Věc C-334/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 19. června 2013 — Nordex Food A/S v. Haptzollamt Hamburg-Jonas 23	23
2013/C 260/42	Věc C-335/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Scottish Land Court (Spojené království) dne 18. června 2013 — Robin John Feakins v. The Scottish Ministers 24	24
2013/C 260/43	Věc C-336/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. června 2013 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 10. dubna 2013 ve věci T-671/11, IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH v. Evropská komise 25	25
2013/C 260/44	Věc C-341/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 24. června 2013 — Cruz & Companhia Lda v. Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP) 25	25

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 260/45	Věc C-343/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugalsko) dne 24. června 2013 — Modelo Continente Hipermercados SA v. Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)	26
2013/C 260/46	Věc C-344/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Roma (Itálie) dne 24. června 2013 — Cristiano Blanco v. Agenzia delle Entrate	26
2013/C 260/47	Věc C-345/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 24. června 2013 — Karen Millen Fashions Ltd v. Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd	26
2013/C 260/48	Věc C-351/13: Žaloba podaná dne 25. června 2013 — Evropská komise v. Řecká republika	27
2013/C 260/49	Věc C-355/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Itálie) dne 27. června 2013 — Umbra Packaging srl v. Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia	27
2013/C 260/50	Věc C-360/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom (Spojené království) dne 27. června 2013 – Public Relations Consultants Association Ltd v. The newspaper Licensing Agency Ltd a další.....	28
2013/C 260/51	Věc C-361/13: Žaloba podaná dne 26. června 2013 — Evropská komise v. Slovenská republika	28
2013/C 260/52	Věc C-362/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 28. června 2013 — Maurizio Fiamingo v. Rete Ferroviaria Italiana SpA	29
2013/C 260/53	Věc C-363/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 28. června 2013 — Leonardo Zappalà v. Rete Ferroviaria Italiana SpA	29
2013/C 260/54	Věc C-364/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 28. června 2013 — International Stem Cell Corporation v. Comptroller General of Patents	30
2013/C 260/55	Věc C-366/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 1. července 2013 — Profit Investment SIM SpA, v likvidaci v. Stefano Ossi a Commerzbank AG	30
2013/C 260/56	Věc C-367/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Roma (Itálie) dne 1. července 2013 — Pier Paolo Fabretti v. Agenzia delle Entrate	30
2013/C 260/57	Věc C-369/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Oost-Brabant s-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 1. července 2013 — trestní řízení proti N.F. Gielenovi a dalším	31
2013/C 260/58	Věc C-378/13: Žaloba podaná dne 2. července 2013 — Evropská komise v. Řecká republika	31

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 260/59	Věc C-379/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. července 2013 Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. dubna 2013 ve věci T-51/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) v. Komise	32
2013/C 260/60	Věc C-380/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. července 2013 Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. dubna 2013 ve věci T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) v. Komise	33
2013/C 260/61	Věc C-381/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. července 2013 Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. dubna 2013 ve věci T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) v. Komise	33
2013/C 260/62	Věc C-383/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 5. července 2013 — M. G., N. R. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	34
2013/C 260/63	Věc C-386/13: Žaloba podaná dne 5. července 2013 — Evropská komise v. Kyperská republika	34
2013/C 260/64	Věc C-391/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. července 2013 Řeckou republikou proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 17. května 2013 ve věci T-294/11, Řecká republika v. Evropská komise	35
2013/C 260/65	Věc C-392/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Barcelona (Španělsko) dne 9. července 2013 — Andrés Rabal Cañas v. Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial	36
2013/C 260/66	Věc C-394/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 11. července 2013 — Ministerstvo práce a sociálních věcí v. Mgr. K. B.	36
2013/C 260/67	Věc C-396/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Satakunnan käräjäoikeus (Finsko) dne 12. července 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry v. Elektrobudowa Spolka Akcyjna	37
2013/C 260/68	Věc C-405/13: Žaloba podaná dne 17. července 2013 — Evropská komise v. Rumunsko	38
2013/C 260/69	Věc C-406/13: Žaloba podaná dne 17. července 2013 — Evropská komise v. Rumunsko	39
2013/C 260/70	Věc C-411/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. července 2013 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. května 2013 ve věci T-249/11, Sanco v. OHIM — Marsalman (ztvárnění kuřete)	39
2013/C 260/71	Věc C-429/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. července 2013 Španělským královstvím proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 29. května 2013 ve věci T-384/10, Španělské království v. Evropská komise	40

Tribunál

2013/C 260/72	Věc T-589/10: Usnesení Tribunálu ze dne 4. července 2013 — Just Music Fernsehbetriebs v. OHIM — France Télécom (Jukebox) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zrušení starší ochranné známky — Nevydání rozhodnutí ve věci“) 41	41
2013/C 260/73	Věc T-414/11: Usnesení Tribunálu ze dne 8. července 2013 — Nutrichen Diät + Pharma v. OHIM — Gervais Danone (Active) („Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 41	41
2013/C 260/74	Věc T-309/12 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 5. července 2013 — Zweckverband Tierkörperbeseitigung v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Vyplacení příspěvků sdružení veřejného práva — Státní podpory — Povinnost navrácení — Návrh na odklad vykonatelnosti — Naléhavost“) 42	42
2013/C 260/75	Věc T-336/13 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 17. července 2013 — Borghezio v. Parlament („Řízení o předběžných opatřeních — Evropský parlament — Akt, kterým se poslanec vylučuje ze své politické skupiny — Návrh na odklad vykonatelnosti — Zjevná nepřipustnost hlavní žaloby — Nepřipustnost návrhu — Nedostatek naléhavosti“) 42	42
2013/C 260/76	Věc T-341/13: Žaloba podaná dne 27. června 2013 — Groupe Léa Nature v. OHIM — Debonaire Trading (SO'BiO étic) 42	42
2013/C 260/77	Věc T-344/13: Žaloba podaná dne 28. června 2013 — Out of the blue v. OHIM — Dubois et al. (FUNNY BANDS) 43	43
2013/C 260/78	Věc T-354/13: Žaloba podaná dne 4. července 2013 — Zentralverband de Deutschen Bäckerhandwerks v. Komise 43	43
2013/C 260/79	Věc T-355/13: Žaloba podaná dne 4. července 2013 — easyJet Airline v. Komise 44	44
2013/C 260/80	Věc T-357/13: Žaloba podaná dne 5. července 2013 — European Space Imaging v. Komise 44	44
2013/C 260/81	Věc T-360/13: Žaloba podaná dne 8. července 2013 — VECCO a další v. Komise 45	45
2013/C 260/82	Věc T-361/13: Žaloba podaná dne 9. července 2013 — Menelaus v. OHIM — Garcia Mahiques (VIGOR) 46	46
2013/C 260/83	Věc T-364/13: Žaloba podaná dne 12. července 2013 — Mocek a Wenta v. OHIM — Lacoste (KAJMAN) 46	46
2013/C 260/84	Věc T-367/13: Žaloba podaná dne 15. července 2013 — Polská republika v. Evropská komise 47	47
2013/C 260/85	Věc T-368/13: Žaloba podaná dne 16. července 2013 — Boehringer Ingelheim International v. OHIM OHIM — Lehning entreprise (ANGIPAX) 48	48

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 260/86	Věc T-376/13: Žaloba podaná dne 18. července 2013 — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein v. ECB	48
2013/C 260/87	Věc T-377/13: Žaloba podaná dne 17. července 2013 — ultra air v. OHIM — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)	49
2013/C 260/88	Věc T-378/13: Žaloba podaná dne 23. července 2013 — Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion v. OHIM — Carolus C. (English pink)	49
2013/C 260/89	Věc T-379/13: Žaloba podaná dne 22. července 2013 — Innovation First v. OHIM (NANO)	50
2013/C 260/90	Věc T-384/13: Žaloba podaná dne 26. července 2013 — Intermark v. OHIM — Coca-Cola (RIENERGY Cola)	50
2013/C 260/91	Věc T-352/08: Usnesení Tribunálu ze dne 12. července 2013 — Pannon Hőerőmű v. Komise	51
2013/C 260/92	Spojené věci T-148/10 a T-149/10: Usnesení Tribunálu ze dne 5. července 2013 — SK Hynix v. Komise	51

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 260/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 252, 31.8.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 245, 24.8.2013

Úř. věst. C 233, 10.8.2013

Úř. věst. C 226, 3.8.2013

Úř. věst. C 215, 27.7.2013

Úř. věst. C 207, 20.7.2013

Úř. věst. C 189, 29.6.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise (C-584/10 P), Rada Evropské unie (C-593/10 P), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (C-595/10 P) v. Yassin Abdullah Kadi, Francouzská republika

(Spojené věci C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P) (1)

(„Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) — Omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al Kajdá a Talibanem — Nařízení (ES) č. 881/2002 — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů osoby zapsané na seznam vyhotovený orgánem Spojených národů — Zapsání jména této osoby na seznam v příloze I nařízení (ES) č. 881/2002 — Žaloba na neplatnost — Základní práva — Právo na obhajobu — Zásada účinné soudní ochrany — Zásada proporcionality — Právo na ochranu vlastnictví — Povinnost (uvést) odůvodnění“)

(2013/C 260/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (C-584/10 P) (zástupci: původně P. Hetsch a S. Boelaert, jakož i E. Paasivirta a M. Konstantinidis, poté L. Gussetti a S. Boelaert, jakož i E. Paasivirta a M. Konstantinidis, zmocněnci), Rada Evropské unie (C-593/10 P) (zástupci: M. Bishop, E. Finnegan a R. Szostak, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (C-595/10 P) (zástupci: původně E. Jenkinson, poté S. Behzadi-Spencer, zmocněnci, ve spolupráci s J. J. Wallace, QC, D. Beardem, QC, a M. Woodem, barrister)

Další účastníci řízení: Yassin Abdullah Kadi (zástupci: D. Vaughan, QC, V. Lowe, QC, J. Crawford, SC, M. Lester a P. Eeckhout, barristers, G. Martin, solicitor, jakož i C. Murphy), Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, jakož i G. de Bergues, D. Colas, A. Adam a E. Ranaivoson, zmocněnci)

Vedlejší účastníci v řízeních o kasačním opravném prostředku (C-584/10 P a C-595/10 P) podporující Evropskou komisi a Spojené království Velké Británie a Severního Irska: Bulharská republika (zástupci: B. Zaimov a T. Ivanov, jakož i E. Petranova, zmoc-

něnci), Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec, ve spolupráci s M. Fiorillim, avvocato dello Stato), Lucemburské velkovévodství (zástupce: C. Schiltz, zmocněnec), Maďarsko (zástupci: M. Fehér, jakož i K. Szíjjártó a K. Molnár, zmocněnci), Nizozemské království (zástupkyně: C. Wissels a M. Bulterman, zmocněnkyně), Slovenská republika (zástupkyně: B. Ricziová, zmocněnkyně), Finská republika (zástupkyně: H. Leppo, zmocněnkyně)

Vedlejší účastníci v řízeních o kasačním opravném prostředku (C-593/10 P) podporující Radu Evropské unie: (zástupci: B. Zaimov a T. Ivanov, jakož i E. Petranova, zmocněnci), Česká republika (zástupci: K. Najmanová, jakož i E. Ruffer, M. Smolek a D. Hadroušek, zmocněnci), Dánské království (zástupce: L. Volck Madsen, zmocněnec), Irsko (zástupci: původně D. O'Hagan, poté E. Creedon, zmocněnci, ve spolupráci s N. Traversem, BL, a P. Benson, solicitor), Španělské království (zástupci: M. Muñoz Pérez a N. Díaz Abad, zmocněnci), Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec, ve spolupráci s M. Fiorillim, avvocato dello Stato), Lucemburské velkovévodství (zástupce: C. Schiltz, zmocněnec), Maďarsko (zástupci: M. Fehér, jakož i K. Szíjjártó a K. Molnár, zmocněnci), Nizozemské království (zástupkyně: C. Wissels a M. Bulterman, zmocněnkyně), Rakouská republika (zástupkyně: C. Pesendorfer, zmocněnkyně), Slovenská republika (zástupkyně: B. Ricziová, zmocněnkyně), Finská republika (zástupkyně: H. Leppo, zmocněnkyně)

Předmět věci

Kasační opravné prostředky podané proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 30. září 2010 — Kadi v. Komise (T 85/09), jímž Tribunál vyhověl žalobě na prohlášení částečné neplatnosti nařízení Komise (ES) č. 1190/2008 ze dne 28. listopadu 2008, kterým se po sto první mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem (Úř. věst. L 322, p.25), v rozsahu, v němž je jméno žalobce uvedeno na seznamu osob, subjektů a organizací, na něž se tato ustanovení vztahují.

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Evropské komisi, Radě Evropské unie a Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Bulharská republika, Česká republika, Dánské království, Irsko, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Nizozemské království, Rakouská republika, Slovenská republika a Finská republika ponosou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 72, 5.3.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 — Union des associations européennes de football (UEFA) v. Evropská komise, Belgické království, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-201/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Televizní vysílání — Směrnice 89/552/EHS — Článek 3a — Opatření přijatá Spojeným královstvím týkající se událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát — Mistrovství Evropy v kopané — Rozhodnutí, kterým se prohlašují opatření za slučitelná s unijním právem — Odůvodnění — Články 49 ES a 86 ES — Právo vlastnit majetek“)

(2013/C 260/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Union des associations européennes de football (UEFA) (zástupci: D. Anderson, QC, a D. Piccinin, barrister, pověřeni B. Keanem a T. McQuailem, solicitors)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: D. Montaguti a N. Yerrell, jakož i A. Dawe, zmocněnci, ve spolupráci s M. Grayem, barrister), Belgické království, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: L. Seeboruth a J. Beeko, zmocněnci, ve spolupráci s T. de la Marem, barrister)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 17. února 2011, UEFA v. Komise (T-55/05), kterým se zamítá žaloba znějící na zrušení rozhodnutí Komise 2007/730/ES ze dne 16. října 2007 o slučitelnosti opatření přijatých Spojeným královstvím podle čl. 3a odst. 1 směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání s právními předpisy Společenství (Úř. věst. L 295, s. 12)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zčásti odmítá a zčásti zamítá.
- 2) Union des associations européennes de football (UEFA) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 204, 9.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 — Fédération internationale de football association (FIFA) v. Evropská komise, Belgické království, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-204/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Televizní vysílání — Směrnice 89/552/EHS — Článek 3a — Opatření přijatá Belgickým královstvím týkající se událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát — Mistrovství světa v kopané — Rozhodnutí, kterým se prohlašují opatření za slučitelná s unijním právem — Odůvodnění — Články 49 ES a 86 ES — Právo vlastnit majetek“)

(2013/C 260/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Fédération internationale de football association (FIFA) (zástupci: A. Barav a D. Reymond, avocats)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: E. Montaguti a N. Yerrell, zmocněnkyně, ve spolupráci s M. Gray, barrister), Belgické království (zástupci: C. Pochet a M. J.-C. Halleux, zmocněnci, ve spolupráci s A. Joachimowicz a J. Stuyckem, advocaten), Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: S. Ossowski a J. Beeko, zmocněnci, ve spolupráci s T. de la Mare, QC)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 17. února 2011 — Fédération Internationale de Football Association (FIFA) v. Komise (T-385/07), kterým byla zamítnuta žaloba na neplatnost rozhodnutí Komise 2007/479/ES ze dne 25. června 2007 o slučitelnosti opatření přijatých Belgií podle čl. 3a odst. 1 směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 180, s. 24; Zvl. vyd. 06/01, s. 224) s právními předpisy Společenství

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Fédération internationale de football association (FIFA) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 — Fédération internationale de football association (FIFA) v. Evropská komise, Belgické království, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-205/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Televizní vysílání — Směrnice 89/552/EHS — Článek 3a — Opatření přijatá Spojeným královstvím týkající se události zásadního významu pro společnost tohoto členského státu — Mistrovství světa ve fotbale — Rozhodnutí prohlašující opatření za slučitelná s unijním právem — Odůvodnění — Články 43 ES, 49 ES a 86 ES — Právo na vlastnictví“)

(2013/C 260/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Fédération internationale de football association (FIFA) (zástupci: A. Barav a D. Raymond, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: E. Montaguti a N. Yerrell, zmocněnci, ve spolupráci s M. Gray, barrister), Belgické království (zástupci: C. Pochet, J.-C. Halleux, zmocněnci, ve spolupráci s A. Joachimowiczem a J. Stuyckem, advokáty), Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: S. Ossowski a J. Beeko, zmocněnci, ve spolupráci s T. de la Marem, QC)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 17. února 2011 — Fédération Internationale de Football Association (FIFA) v. Komise (T-68/08), kterým byla zamítnuta žaloba na neplatnost rozhodnutí Komise 2007/730/ES ze dne 16. října 2007 o slučitelnosti opatření přijatých Spojeným královstvím podle čl. 3a odst. 1 směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání s právními předpisy Společenství (Úř. věst. L 295, s. 12; Zvl. vyd. 06/01, s. 224)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Fédération internationale de football association (FIFA) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C, 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgique) — Belgický stát v. Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

(Spojené věci C-210/11 a C-211/11) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Šestá směrnice o DPH — Článek 6 odst. 2 první pododstavec písm. a) a článek 13 část B písm. b) — Nárok na odpočet — Investiční majetek právnických osob, který je zčásti poskytnut jejich jednatelům pro jejich soukromé potřeby — Absence peněžitého nájemného, avšak zohlednění naturálního plnění pro účely daně z příjmů“)

(2013/C 260/06)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobce: Belgický stát

Žalovaní: Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation (Belgie) — Výklad čl. 6 odst. 2 prvního pododstavce písm. a) a čl. 13 části B písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01 s. 23) — Osvobození od DPH — Pojem poskytování služeb vztahujících se k nemovitosti — Užívání pro soukromé potřeby jednatelů a jejich rodiny části nemovitosti, která tvoří součást aktiv podniku, v případě, že za toto užívání není dohodnuto nájemné v penězích, ale toto užívání je považováno za nepeněžité plnění — Vynětí z nároku na odpočet

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 2 první pododstavec písm. a) a čl. 13 část B písm. b) směrnice 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo poskytnutí nemovitostí ve vlastnictví právnické osoby jejímu jednateli pro soukromé potřeby, aniž

je za užívání této nemovitosti sjednáno protiplnění ve formě peněžitého nájemného, považováno za pronájem nemovitosti osvobozený ve smyslu této směrnice, přičemž skutečnost, že takové poskytnutí je ve vnitrostátní právní úpravě daně z příjmů považováno za naturální plnění plynoucí z postavení příjemců plnění, které mají jakožto statutární orgán či na základě pracovního poměru, není v tomto ohledu rozhodná.

- 2) Článek 6 odst. 2 první pododstavec písm. a) a čl. 13 část B písm. b) směrnice 77/388 ve znění la směrnice 95/7 musí být vykládány v tom smyslu, že to, zda poskytnutí celé nemovitosti či její části, která je součástí aktiv podniku, k dispozici jejím jednatelům, členům představenstva či společníkům přímo souvisí s provozováním podniku, je v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, irelevantní pro účely určení toho, zda je toto poskytnutí osvobozeno od DPH v souladu s druhým z těchto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 211, 16.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Dánské království

(Věc C-261/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Článek 49 SFEU — Článek 31 Dohody o EHP — Omezení — Daňové právní předpisy — Převod aktiv do jiného členského státu — Okamžité zdanění nerealizovaných zisků“)

(2013/C 260/07)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a N. Fenger, zmocněnci)

Žalované: Dánské království (zástupci: C. Vang a V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Spolková republika Německo (zástupci: K. Petersen a T. Henze, zmocněnci), Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec), Nizozemské království (zástupci: C. Schillemans a C. Wissels, jakož i J. Langer, zmocněnci), Portugalská republika (zástupce: L. Inez Fernandes, zmocněnec), Finská republika (zástupce: M. Pere, zmocněnec), Švédské království (zástupci: A. Falk a U. Persson, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 49 SFEU a článku 31 EHP — Daňová ustanovení, která upravují bezpro-

střední zdanění společností při převodu jejich aktiv do jiného členského státu, ale nestanoví rovnocenné zdanění pro převody aktiv na vnitrostátním území

Výrok

- 1) Dánské království tím, že přijalo a ponechalo v platnosti čl. 8 odst. 4 zákona o zdanění akciových společností aj. (lovbekenktgørelse nr. 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.) ze dne 7. prosince 2010 o okamžitém zdanění příjmů akciových společností, a tím daňový režim upravující bezprostřední zdanění nerealizovaných zisků souvisejících s převodem aktiv společnosti usazené v Dánsku do jiného členského státu Evropské unie nebo třetího státu, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 49 SFEU a článku 31 této dohody.
- 2) Dánskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Spolková republika Německo, Španělské království, Nizozemské království, Portugalská republika, Finská republika a Švédské království ponosou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 238, 13.8.2011

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-313/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 1829/2003 — Krmiva — Geneticky modifikovaná krmiva — Výroba, uvádění na trh nebo používání — Vnitrostátní zákaz, který dosud nevstoupil v platnost“)

(2013/C 260/08)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Bianchi a A. Szymkowska, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupce: M. Szpunar, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 16 odst. 5, článků 19, 20 a 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. L 268, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava zakazující veškerou výrobu, uvádění na trh nebo používání geneticky modifikovaných krmiv

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Polymeles Protodikeio Athinon — Recko) — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH v. DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

(Věc C-414/11) (¹)

(„Společná obchodní politika — Článek 207 SFEU — Obchodní aspekty duševního vlastnictví — Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) — Článek 27 — Patentovatelný předmět — Článek 70 — Ochrana existujících předmětů“)

(2013/C 260/09)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Polymeles Protodikeio Athinon

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Žalovaná: DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Polymeles Protodikeio Athinon — Výklad článků 27 a 70 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví („Dohoda TRIPS“), která tvoří přílohu Dohody o zřízení „Světové obchodní organizace“ (Úř. věst. L 336, s. 214; Zvl. vyd. 11/21, s. 80) — Rozlišení mezi oblastmi spadajícími pod právo Společenství a oblastmi spadajícími do pravomoci členských států — Oblast patentů — Chemické a farmaceutické výrobky

Výrok

- 1) Článek 27 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, která je přílohou 1 C Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) podepsané v Marrákeši dne 15. dubna 1994 a schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne

22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994), spadá do společné obchodní politiky.

- 2) Článek 27 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví musí být vykládán tak, že pokud neexistuje odchylka podle odstavce 2 nebo 3 tohoto článku, může vynález takového farmaceutického výrobku, jako je účinná chemická látka léčivého přípravku, být za podmínky stanovených v odstavci 1 téhož článku předmětem patentu.
- 3) Patent, který byl získán na základě přihlášky, v níž byl uplatněn nárok na vynález výrobního postupu farmaceutického výrobku i na vynález tohoto farmaceutického výrobku jako takového, ale který byl udělen jen na výrobní postup, nemůže být v důsledku pravidel stanovených v článcích 27 a 70 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví považován od okamžiku, kdy tato dohoda vstoupila v platnost, za patent, který chrání i vynález tohoto farmaceutického výrobku.

(¹) Úř. věst. C 298, 8.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom — Spojené království) — Mark Alemo-Herron a další v. Parkwood Leisure Ltd

(Věc C-426/11) (¹)

(„Převod podniků — Směrnice 2001/23/ES — Zachování práv zaměstnanců — Kolektivní smlouva vztahující se na převodce a zaměstnance v okamžiku převodu“)

(2013/C 260/10)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Žalobci: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelekhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington, Laura Steward

Žalovaná: Parkwood Leisure Ltd

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supreme Court of the United Kingdom — Výklad článku 3 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16) ve světle rozsudku Soudního dvora ze dne 12. března 2001 ve věci C-499/04, Werhof — Rozsah povinností nabyvatele, které se týkají zachování mzdových podmínek vyplývajících z kolektivní smlouvy vztahující se na převodce a zaměstnance v okamžiku převodu

Výrok

Článek 3 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát stanovil, že v případě převodu podniku jsou ustanovení, která odkazují dynamicky na kolektivní smlouvy sjednané a přijaté po dni převodu, vymahatelná vůči nabyvateli, pokud tento nabyvatel nemá možnost se procesu vyjednávání takových kolektivních smluv uzavřených po převodu účastnit.

(¹) Úř. věst. C 311, 22.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. července 2013 — The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH v. Evropská komise

(Věc C-499/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Trh s butadienovým kaučukem a styren-butadienovým kaučukem vyrobeným emulzní polymerizací — Stanovování cílových cen, rozdělení zákazníků dohodami o nezasahování a vyměňování obchodních informací — Přičitatelnost protiprávního jednání — Posuzovací pravomoc Komise — Násobící koeficient použitý za účelem odrazení — Rovné zacházení“)

(2013/C 260/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci podávající kasační opravný prostředek: The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH (zástupci: D. Schroeder a T. Kuhn, Rechtsanwälte, a T. Graf, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: Kellerbauer a V. Botta, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) ze dne 13. července 2011 — Dow Chemical a

další v. Komise (T-42/07), jímž Tribunál zčásti zamítl žalobu znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2006) 5700 final ze dne 29. listopadu 2006 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F/38.638 — butadienový kaučuk a styren-butadienový kaučuk vyrobený emulzní polymerizací) ohledně kartelové dohody zahrnující stanovení cílových cen a rozdělení zákazníků dohodami o nezasahování a o vyměňování obchodních informací, a podpůrně na snížení pokuty, která byla žalobkyním uložena

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH a Dow Europe GmbH ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2013 — Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH v. Evropská komise, Rada Evropské unie

(Věc C-501/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Trh instalace a údržby výtahů a eskalátorů — Odpovědnost mateřské společnosti za porušení kartelového práva, kterých se dopustila její dceřiná společnost — Holdingová společnost — Vnitropodnikový program slučitelnosti („Compliance-Programme“) — Základní práva — Zásady právního státu v rámci stanovení ukládaných pokut — Dělbá moci, zásady legality, zákazu zpětné účinnosti, ochrany legitimního očekávání a odpovědnosti za zavinění — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odstavec 2 — Platnost — Legalita pokynů Komise z roku 1998“)

(2013/C 260/12)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH (zástupci: R. Bechtold aW. Bosch, advokáti, J. Schwarze, Prozessbevollmächtigter)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: R. Sauer a C. Hödlmayr, zástupci, ve spolupráci s A. Böhlke, advokát), Rada Evropské unie (zástupci: F. Florindo Gijón a M. Simm, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 13. července 2011 — Schindler Holding a další v. Komise (T-138/07), kterým Tribunál zamítl žalobu na zrušení rozhodnutí Komise C(2007) 512 final ze dne 21. února 2007 v řízení podle článku 81 ES (ve věci COMP/E-1/38.823 — Výtahy a eskalátory) ohledně kartelové dohody v oblasti instalace a údržby výtahů a eskalátorů v Belgii, Německu, Lucembursku a Nizozemsku spočívající v manipulování se zadávacím řízením, rozdělování trhů, stanovování cen, zadávání projektů a příslušných smluv a výměně informací, nebo podpůrně návrh na snížení výše pokut uložených účastnicím řízení podávajícím kasační opravný prostředek

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV a Schindler Deutschland Holding GmbH ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 347, 26.11.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Berlin — Německo) — Deutsche Umwelthilfe eV v. Bundesrepublik Deutschland

(Věc C-515/11) (¹)

(„Přístup veřejnosti k informacím o životním prostředí — Směrnice 2003/4/ES — Pravomoc členských států vyloučit z pojmu „orgán veřejné správy“ stanoveného touto směrnicí orgány působící v zákonodárné funkci — Meze“)

(2013/C 260/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Deutsche Umwelthilfe eV

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgesicht Berlin — Výklad čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti

k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, s. 26; Zvl. vyd. 15/07, s. 375) — Povinnost orgánů veřejné správy poskytnout každému žadateli informace o životním prostředí, které mají v držení — Vnitrostátní právní úprava, která zprošťuje informační povinnosti nejvyšší spolkové orgány, pokud působí v rámci zákonodárného procesu — Meze oprávnění členských států vyloučit z působnosti pojmu „orgán veřejné správy“ stanoveného směrnicí 2003/4/ES instituce působící v zákonodárné funkci

Výrok

Článek 2 bod 2 druhý pododstavec první věta směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že možnost, kterou toto ustanovení poskytuje členským státům, nepovažovat „instituce nebo subjekty působící v [...] zákonodárné funkci“ za orgány veřejné správy, které jsou povinny zpřístupnit informace o životním prostředí, které mají v držení, se nemůže vztahovat na ministerstva, pokud připravují a přijímají normativní předpisy nižší právní síly, než je zákon.

(¹) Úř. věst. C 32, 4.2.2012.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-520/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Rozhodnutí 2009/726/ES — Nesplnění povinnosti vyplývajících z rozhodnutí — Dovoz mléka a mléčných výrobků — Původ — Podniky, u nichž existuje nebezpečí z hlediska přenosných spongiformních encefalopatií — Vnitrostátní zákazy“)

(2013/C 260/14)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Jimeno Fernández a D. Bianchi, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. De Bergues a S. Menez, jakož i C. Candat a R. Loosli-Surrans, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 4 odst. 3 SEU a článku 288 SFEU — Nesplnění povinnosti vyplývajících z rozhodnutí Komise 2009/726/ES ze dne 24. září 2009 o dočasných ochranných opatřeních přijatých Francií, pokud jde o dovoz na její území mléka a mléčných výrobků pocházejících z hospodářství, ve kterém byl potvrzený klasický případ klusavky (Úř. věst. L 258, s. 27)

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, že nesplnila povinnosti vyplývající z rozhodnutí Komise 2009/726/ES ze dne 24. září 2009 o dočasných ochranných opatřeních přijatých Francií, pokud jde o dovoz na její území mléka a mléčných výrobků pocházejících z hospodářství, ve kterém byl potvrzený klasický případ klusavky, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají na základě čl. 4 odst. SEU a článku 288 SFEU.
- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 362, 10.12.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe — Německo) — Laurence Prinz v. Region Hannover (C-523/11) a Philipp Seeberger v. Studentewerk Heidelberg (C-585/11)

(Spojené věci C-523/11 a C-585/11) (¹)

(„Občanství Unie — Články 20 SFEU a 21 SFEU — Právo volného pohybu a pobytu — Podpora na vzdělávání poskytovaná příslušníkovi členského státu pro studium v jiném členském státě — Povinnost bydliště v členském státě původu po dobu nejméně tří let před začátkem studia“)

(2013/C 260/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soudy

Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe

Účastníci původního řízení

Žalobci: Laurence Prinz (C-523/11), Philipp Seeberger (C-585/11)

Žalovaní: Region Hannover (C-523/11), Studentewerk Heidelberg (C-585/11)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe — Výklad článků 20 SFEU a 21 SFEU — Poskytnutí podpory na vzdělávání („Ausbildungsförderung“) — Vnitrostátní úprava omezující poskytnutí této podpory na jeden rok pro občany, kteří studují v zahraničí a měli při zahájení studia trvalé bydliště v tuzemsku po dobu nejméně tří let

Výrok

Články 20 SFEU a 21 SFEU musejí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která podmiňuje přiznání podpory na vzdělávání z titulu studia v jiném členském státě na období delší než jeden rok takovou jedinou podmínkou, jako je podmínka stanovená

v § 16 odst. 3 spolkového zákona o individuální podpoře na vzdělávání [Bundesgesetz über individuelle Förderung der Ausbildung (Bundesausbildungsförderungsgesetz)], pozměněného dne 1. ledna 2008 dvacátým druhým zákonem, kterým se mění spolkový zákon o individuální podpoře na vzdělávání, podle níž žadatel musí mít trvalé bydliště ve smyslu tohoto zákona na území prvně uvedeného státu po dobu nejméně tří let před zahájením uvedeného studia.

(¹) Úř. věst. C 13, 14.1.2012.
Úř. věst. C 49, 18.2.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. července 2013 — New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, původně New Yorker SHK Jeans GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

(Spojené věci C-621/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Přihláška slovní ochranné známky Společenství FISHBONE — Námitkové řízení — Starší národní obrazová ochranná známka FISHBONE BEACHWEAR — Skutečné užívání starší ochranné známky — Zohlednění dodatečných důkazů, které nebyly předloženy ve stanovené lhůtě — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 42 odst. 2 a 3 a čl. 76 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 22 odst. 2“)

(2013/C 260/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, původně New Yorker SHK Jeans GmbH (zástupce: V. Spitz, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 29. září 2011, New Yorker SHK Jeans v. OHIM (T-415/09), jímž Tribunál zamítl žalobu na neplatnost podanou přihlašovatelem slovní ochranné známky „FISHBONE“ pro výrobky zařazené do tříd 18 a 25 proti rozhodnutí R 1051/2008-1 prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 30. července 2009, kterým bylo částečně zamítnuto odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení částečně zamítajícímu zápis uvedené ochranné známky v rámci námitek vznesených majitelem národní ochranné známky „FISHBONE BEACHWEAR“ pro výrobky zařazené do třídy 25, jakož i národního označení „Fishbone“, užívaného v obchodním styku — Skutečné užívání starší ochranné známky — Zohlednění dodatečných důkazů

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — P Oy

(Věc C-6/12) (¹)

(Státní podpory — Články 107 SFEU a 108 SFEU — Podmínka „selektivity“ — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Článek 1 písm. b) bod i) — Existující podpora — Vnitrostátní právní předpisy v oblasti daní z příjmů právnických osob — Odpočitatelnost vzniklých ztrát — Neodpočitatelnost v případě změny vlastníka — Povolování výjimek — Prostor daňové správy pro uvážení)

(2013/C 260/17)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

P Oy

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Korkein hallinto-oikeus — Výklad čl. 107 odst. 1 SFEU — Právní úprava odpočtu ztrát společností — Právní úprava daně z příjmů, která stanoví, že ztráty dosažené za určité zdaňovací období mohou být přeneseny a odečteny od případných zisků dosažených v následujících zdaňovacích obdobích — Vyloučení odpočtu ztrát v případě změny vlastníka v průběhu roku, ve kterém bylo dosaženo ztráty, nebo po tomto roku — Výjimka z pravidla vylučujícího odpočet v případě oprávněných důvodů souvisejících s pokračováním činnosti dotčené společnosti

Výrok

- 1) Takový daňový režim, jako je daňový režim dotčený v původním řízení, může splňovat podmínku selektivity jakožto prvku pojmu „státní podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, pokud by bylo prokázáno, že základem referenčního systému, tedy „obvyklého“ systému, je zákaz odpočtu ztrát v případě změny vlastníka ve smyslu § 122 odst. 1 zákona č. 1535/1992 ze dne 30. prosince 1992 o dani z příjmu (Tuloverolaki), ve vztahu k němuž by systém povolování stanovený ve třetím odstavci tohoto článku představoval výjimku. Takový režim lze odůvodnit povahou nebo strukturou systému, jehož je součástí, přičemž toto odůvodnění vylučuje, aby měl příslušný vnitrostátní orgán, pokud jde o udělení výjimky ze zákazu odpočtu ztrát, prostor pro volné uvážení, který jej opravňuje k zakládání jeho rozhodnutí o povolení na kritériích, která nejsou

vlastní tomuto daňovému režimu. Soudní dvůr nicméně nemá k dispozici dostatek poznatků, aby o této kvalifikaci mohl s konečnou platností rozhodnout.

- 2) Článek 108 odst. 3 SFEU nebrání tomu, aby takový daňový režim, jako je režim stanovený v § 122 odst. 1 a 3 zákona č. 1535/1992, v případě, že by měl být kvalifikován jako „státní podpora“, byl z důvodu své povahy „existující podpory“ nadále použitelný členským státem, který tento daňový režim zavedl, aniž je dotčena pravomoc Komise stanovená v uvedeném čl. 108 odst. 3 SFEU.

(¹) Úř. věst. C 58, 25.2.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechthof te Leeuwarden — Nizozemsko) — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand v. Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

(Věc C-26/12) (¹)

(„Daň z přidané hodnoty — Šestá směrnice 77/388/EHS — Články 17 a 13, B, písm. d), bod 6 — Osvobození — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Penzijní fondy — Pojem „spravování zvláštních investičních fondů““)

(2013/C 260/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechthof te Leeuwarden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Gerechthof te Leeuwarden — Výklad čl. 13 části B písm. d) bodu 6 a článku 17 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) a čl. 135 odst. 1 písm. g), článků 168 a 169 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném

systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Osoba povinná k dani, která podle předpisů vnitrostátního penzijního práva založila penzijní fond k zajištění starobních důchodů svých zaměstnanců, kteří jsou účastníky tohoto fondu — Odečtení daně zaplacené na vstupu, uložené za služby, které jí byly poskytnuty za účelem správy penzijního fondu

Výrok

Článek 17 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, musí být vykládán v tom smyslu, že osoba povinná k dani, která k zajištění důchodových nároků svých zaměstnanců a bývalých zaměstnanců založila takový z právního a daňového hlediska oddělený penzijní fond, jako je fond dotčený ve věci v původním řízení, může odečíst daň z přidané hodnoty, kterou odvedla ze služeb souvisejících se správou a fungováním uvedeného penzijního fondu, za podmínky, že všechny okolnosti týkající se dotčených transakcí nasvědčují existenci přímé a bezprostřední souvislosti.

(¹) Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko) — „Evita-K“ EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravlenie na izpalnenieto“ — Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Věc C-78/12) (¹)

(„Směrnice 2006/112/ES — Společný systém daně z přidané hodnoty — Dodání zboží — Pojem — Nárok na odpočet — Odepření — Skutečné provedení zdanitelného plnění — Nařízení (ES) č. 1760/2000 — Systém identifikace a evidence skotu — Ušní značky“)

(2013/C 260/19)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Evita-K“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravlenie na izpalnenieto“ — Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad Sofia-grad — Výklad čl. 14 odst. 1, čl. 178 písm. a), čl. 185 odst. 1, čl. 226 bodu 6 a článku 242 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu u koupě zvířat — Důkaz o uskutečnění dodání zboží — Otázka, zda existuje povinnost uvádět ve fakturách ušní značky zvířat, která podléhají identifikaci podle unijních veterinárních právních předpisů — Otázka, zda existuje povinnost prokázat vlastnické právo dodavatele

Výrok

- 1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládána v tom smyslu, že v souvislosti s uplatňováním nároku na odpočet daně z přidané hodnoty nezávisí pojem „dodání zboží“ ve smyslu této směrnice ani důkaz o uskutečnění takového dodání na způsobu nabytí vlastnického práva k dotčenému zboží. Je na předkládajícím soudu, aby v souladu s pravidly dokazování vnitrostátního práva provedl celkové hodnocení všech důkazů a skutkových okolností sporu, který mu byl předložen, a určil, zda k dodání zboží dotčenému v původním řízení skutečně došlo, a případně zda může být na základě uvedeného dodání zboží uplatňován nárok na odpočet.
- 2) Článek 242 směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že neukládá osobám povinným k dani, které nejsou zemědělskými výrobci, aby ve svém účetnictví vykazovaly předmět dodání zboží, jedná-li se o zvířata, a prokazovaly, že tato zvířata byla předmětem ovládnutí v souladu s mezinárodním účetním standardem IAS 41 „Zemědělství“.
- 3) Článek 226 bod 6 směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že neukládá osobě povinné k dani, která provádí dodání zboží zvířat spadajících do systému identifikace a evidence zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006, aby uváděla ušní značky těchto zvířat na fakturách týkajících se tohoto dodání.
- 4) Článek 185 odst. 1 směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje opravit odpočet daně z přidané hodnoty pouze v případě, že dotčená osoba povinná k dani měla předem nárok na odpočet této daně za podmínek stanovených v čl. 168 písm. a) této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 133, 5.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgie) — Eurofit SA v. Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Věc C-99/12) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Zemědělství — Společná organizace trhů — Nařízení (EHS) č. 3665/87 — Vývozní náhrady — Zpronevěření zboží určeného k vývozu — Povinnost vývozce vrátit náhrady — Opomenutí příslušných orgánů sdělit informace o spolehlivosti smluvního partnera, který je podezřelý z podvodu — Příklad vyšší moci — Neexistence“)

(2013/C 260/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eurofit SA

Žalovaný: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de première instance de Bruxelles — Výklad ustanovení nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1) — Povinnost vývozce vrátit vyplacené náhrady v případě zpronevěření výrobků — Opomenutí příslušných orgánů sdělit vývozci požadované informace nebo sdělení nesprávných informací, které je v případě vyšší moci ve smyslu výše uvedeného nařízení

Výrok

Opomenutí příslušných celních orgánů informovat vývozce o nebezpečí spáchání podvodu jeho smluvním partnerem nepředstavuje případ vyšší moci ve smyslu ustanovení nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2945/94 ze dne 2. prosince 1994, zejména pak článku 11 odst. 1 třetího pododstavce první odrážky tohoto nařízení. I když takové opomenutí může představovat výjimečný případ ve smyslu čl. 11 odst. 1 třetího pododstavce druhé odrážky nařízení č. 3665/87, ve znění nařízení č. 2945/94, nemůže nicméně zprostit tohoto vývozce povinnosti vrátit neoprávněně získané vývozní náhrady, jelikož vývozce je osvobozen pouze od platby pokut splatných na základě téhož článku 11.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 12.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Plovdiv — Bulharsko) — AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravlenie na izpalnenieto“ pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Věc C-124/12) ⁽¹⁾

(„Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 168 písm. a) a článek 176 — Nárok na odpočet — Výdaje na pořízení zboží a služeb určených pro pracovníky — Pracovníci poskytnutí osobě povinné k dani, která se domáhá nároku na odpočet, zaměstnaní u jiné osoby povinné k dani“)

(2013/C 260/21)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Plovdiv

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravlenie na izpalnenieto“ pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad Plovdiv — Výklad čl. 168 písm. a) a článku 176 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Působnost — Omezení práva na odpočet daně odvedené na vstupu — Společnost nemající vlastní zaměstnance, nýbrž najímající pracovníky na plný úvazek prostřednictvím smlouvy o poskytování pracovníků zaměstnaných u jiné společnosti — Odmítnutí práva společnosti na odpočet DPH za získání dopravních služeb, pracovních oděvů a ochranných prostředků pracovníků, jakož i výdajů na služební cesty pracovníků, z důvodu, že jsou služby fyzickým osobám pracujícím pro společnost, aniž by byli jejími zaměstnanci, poskytovány bezúplatně

Výrok

- 1) Článek 168 písm. a) a článek 176 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž osoba povinná k dani, která vynaložila výdaje na dopravní služby, pracovní oděvy, prostředky osobní ochrany a služební cesty osob, které pro uvedenou osobu pracují, nemá nárok na odpočet daně z přidané hodnoty u těchto výdajů z

důvodu, že uvedené osoby jí poskytl jiný subjekt, a nelze je tedy ve smyslu této právní úpravy považovat za zaměstnance osoby povinné k dani navzdory tomu, že uvedené vydaje lze považovat za výdaje přímo a bezprostředně související s režijními náklady spojenými s celkovou hospodářskou činností uvedené osoby povinné k dani.

- 2) Článek 176 druhý pododstavec směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát k okamžiku jeho přistoupení k Unii omezil nárok na odpočet na základě ustanovení vnitrostátních právních předpisů, podle nichž je z nároku na odpočet vyňato zboží a služby určené pro bezúplatná plnění nebo činnosti nesouvisející s hospodářskou činností osoby povinné k dani, ačkoli vnitrostátní právní úprava ve znění platném do data přistoupení takové vyněti nestanovila.

Vnitrostátní soud musí vyloučit vnitrostátní ustanovení dotčená ve věci v původním řízení v co největší možné míře v souladu s unijním právem. V případě, že by takový výklad nebyl možný, je vnitrostátní soud povinen tato ustanovení nepoužít pro jejich rozpor s článkem 176 druhým pododstavcem směrnice 2006/112.

(¹) Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Consiglio Nazionale dei Geologi Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato et Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Consiglio Nazionale dei Geologi

(Věc C-136/12) (¹)

(„Článek 267 třetí pododstavec SFEU — Rozsah povinnosti soudů posledního stupně předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 101 SFEU — Etický kodex profesní komory zakazující použití sazeb, které neodpovídají důstojnosti povolání“)

(2013/C 260/22)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobci: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Žalovaní: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Consiglio di Stato — Výklad čl. 267 odst. 3 SFEU — Rozsah povinnosti soudů posledního stupně podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Pojem „závažné a zjevné porušení unijního práva“ — Procesní pravidla a zásady členského státu, které zakazují vnitrostátnímu soudu podávat k Soudnímu dvoru zjevně nepřijatelné otázky formulované účastníkem řízení a dále přeformulovat uvedené otázky z vlastního podnětu — Výklad článku 101 SFEU nařízení Rady (EHS) č. 2137/85 ze dne 25. července 1985 o evropském hospodářském zájmovém sdružení (EHZS) (Úř. věst. L 199, s. 1), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, s. 22), jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, s. 36) — Etický kodex profesní komory, který zakazuje uplatňovat sazby, které neodpovídají důstojnosti povolání („decoro e dignità professionale“), jakož i kvantitě a kvalitě poskytnutých plnění — Použitelnost vnitrostátních pravidel v oblasti hospodářské soutěže, která jsou přísnější, než unijní pravidla

Výrok

- 1) Článek 267 třetí pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že je pouze na vnitrostátním soudu, aby určil a formuloval předběžné otázky týkající se výkladu unijního práva, které považuje za relevantní pro vyřešení sporu v původním řízení. Vnitrostátní pravidla, jež by vedla k narušení této pravomoci, musí být ponechána nepoužita.
- 2) Taková pravidla, jaká stanoví etický kodex pro výkon povolání geologa v Itálii, schválený Consiglio nazionale dei geologi dne 19. prosince 2006 a naposledy změněný dne 24. března 2010, která uvádějí jako kritéria stanovení odměny geologa vedle kvality a rozsahu služby i důstojnost povolání, jsou rozhodnutím sdružení podniků ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU, jehož účinkem může být omezení hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Je na předkládajícím soudu, aby posoudil s ohledem na celkový kontext, ve kterém tento kodex vyvíjí účinky, i s ohledem na celý vnitrostátní právní rámec, jakož i praxi národní geologické komory ohledně provádění uvedeného kodexu, zda má v daném případě uvedený účinek. Uvedený soud musí rovněž ověřit, zda ve světle relevantních poznatků, které má k dispozici, mohou být pravidla téhož kodexu, zejména v rozsahu, v němž používají kritéria důstojnosti povolání, považována za nezbytná pro uskutečnění legitimního cíle spojeného se zárukami přiznanými příjemcům služeb geologů.

(¹) Úř. věst. C 151 26.5.2012

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hovrätten för Nedre Norrland — Švédsko) — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB v. Frank Koot, Evergreen Investments AB

(Věc C-147/12) ⁽¹⁾

(„Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušný soud — Zvláštní příslušnost ve „věcech týkajících se smlouvy nebo nároků ze smlouvy“ a ve „věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti““)

(2013/C 260/23)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Hovrätten för Nedre Norrland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Žalovaní: Frank Koot, Evergreen Investments AB

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hovrätten för Nedre Norrland Sundsvall — Výklad čl. 5 odst. 1 a 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1) — Otázka zahrnutí veškerých sporů o náhradu škody do zvláštní příslušnosti ve věcech týkajících se smlouvy nebo nároků ze smlouvy nebo ve věcech týkajících se kvazideliktů odpovědnosti — Soudní řízení vedené v členském státě A proti fyzické osobě, která má bydliště v členském státě B a byla členem představenstva akciové společnosti se sídlem v členském státě A, a proti akciové společnosti se sídlem v členském státě B, která byla většinovým vlastníkem akcií společnosti se sídlem v členském státě A — Žaloba na určení odpovědnosti člena představenstva akciové společnosti za dluhy této společnosti vyplývající z toho, že nepodnikl formální kroky za účelem dohledu nad hospodářskou situací společnosti — Žaloba na určení odpovědnosti vlastníka akciové společnosti za jednání jiné osoby v případě, že společnost pokračuje ve své činnosti navzdory tomu, že nemá dostatek kapitálu a že je ze zákona povinna vstoupit do likvidace

Výrok

1) Výraz „věci týkající se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti“, jenž je uveden v čl. 5 bodě 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, musí být chápán v tom smyslu, že se vztahuje na takové žaloby věřitele akciové společnosti, jako jsou žaloby, o něž se jedná v původním řízení, jejichž cílem je určit, že člen představenstva akciové společnosti a její akcionář ručí za závazky této společnosti, protože jí

umožnili, aby pokračovala v činnosti, přestože neměla dostatek kapitálu a byla nucena vstoupit do likvidace.

- 2) Výraz „místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“, uvedený v čl. 5 bodě 3 nařízení č. 44/2001, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jde o žaloby, jejichž cílem je určit, že člen představenstva a akcionář akciové společnosti ručí za závazky této společnosti, uvedené místo se nachází v místě, s nímž jsou spjaty činnosti vykonávané uvedenou společností a finanční situace související s těmito činnostmi.
- 3) Okolnost, že dotčená pohledávka byla převedena z původního věřitele na jinou osobu, nemá za okolností věci v původním řízení vliv na určení příslušného soudu podle čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte di Appello di Roma — Itálie) — Martini SpA v. Ministero delle Attività Produttive

(Věc C-211/12) ⁽¹⁾

(„Zemědělství — Režim dovozních licencí — Nařízení (ES) č. 1291/2000 — Článek 35 odst. 4 písm. c) — Jistoty složené při podání žádosti o vydání licencí — Dovozní licence — Opožděné předložení důkazu o použití licence — Sankce — Výpočet částky, která má propadnout — Nařízení (ES) č. 958/2003 — Celní kvóty“)

(2013/C 260/24)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte di Appello di Roma

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Martini SpA

Žalovaný: Ministero delle Attività Produttive

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Corte di Appello di Roma — Výklad článku 35 nařízení Komise (ES) č. 1291/2000 ze dne 9. června 2000, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu dovozních a vývozních licencí a osvědčení o stanovení náhrady předem pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 152, s. 1) — Jistoty složené při podání žádosti o vydání dovozních licencí — Určení výše částky, která musí propadnout pro množství, pro která důkaz týkající se vývozní licence, jež obsahuje stanovení náhrady předem, nebyl předložen ve stanovené lhůtě

Výrok

- 1) Článek 35 nařízení Komise (ES) č. 1291/2000 ze dne 9. června 2000, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu dovozních a vývozních licencí a osvědčení o stanovení náhrady předem pro zemědělské produkty, ve znění nařízení Komise (ES) č. 325/2003 ze dne 20. února 2003, musí být vykládán v tom smyslu, že cílem jistoty uvedené v tomto ustanovení není pouze zajistit dovozní závazek, ale rovněž že důkaz o použití licence bude předložen v rámci určité lhůty.
- 2) Článek 35 odst. 4 písm. c) nařízení č. 1291/2000, ve znění nařízení č. 325/2003, musí být vykládán v tom smyslu, že v případě opožděného předložení důkazu o řádném uskutečnění dovozu, částka, která má propadnout z důvodu množství, pro něž nebyl předložen důkaz ve lhůtě stanovené v čl. 35 odst. 4 písm. a) tohoto nařízení, musí být vypočtena na základě sazby jistoty, která byla skutečně použita při podání žádosti o vydání licence nebo licencí týkajících se tohoto dovozu. V rámci takového výkladu nemá vliv, že jistota byla složena na základě vyšší sazby, než je sazba použitelná na jiné dovozy stejného druhu výrobku, jako je dovážený výrobek, jelikož tento výrobek byl osvobozen od platby dovozního cla.

(¹) Úř. věst. C 194, 30.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Itálie) — Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 a C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 a C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 a C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 a C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12) v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 až C 232/12, C-255/12 a C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 a C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

(Spojené věci C-228/13 až C-232/12 a C-254/12 až C-258/12) (¹)

(„Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/20/ES — Článek 12 — Správní poplatky uložené podnikům dotčeného odvětví — Vnitrostátní právní úprava ukládající operátorům elektronických komunikací platbu poplatku určeného na pokrytí nákladů na fungování vnitrostátních regulačních orgánů“)

(2013/C 260/25)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 a C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 a C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 a C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 a C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)

Žalovaní: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 až C-232/12, C-255/12 a C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 a C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

Za přítomnosti: Wind Telecomunicazioni SpA (C-228/12, C-229/12, C-232/12, C-255/12 až C-258/12), Telecom Italia SpA (C-228/12, C-230/12, C-232/12 a C-254/12), Vodafone Omnitel NV (C-230/12 a C-254/12), Fastweb SpA (C-230/12, C-254/12 a C-256/12), Television Broadcasting System SpA (C-257/12)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Výklad článku 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337) — Správní poplatky ukládané podnikům — Právní úprava, která stanoví, že všechny náklady vnitrostátních regulačních orgánů, které nejsou financovány státem, jsou rozděleny mezi podniky dotčeného odvětví na základě příjmů dosažených těmito podniky z prodeje relevantního zboží nebo poskytování relevantních služeb

Výrok

Článek 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, na jejímž základě jsou podniky poskytující služby nebo zajišťující síť elektronických komunikací povinny platit poplatek určený na uhrazení veškerých nákladů vzniklých vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, které nejsou financovány státem, jehož výše je určována v závislosti na příjmech dosažených těmito podniky, pod podmínkou, že tento poplatek je určen výhradně k pokrytí výdajů souvisejících s činnostmi uvedenými v odstavci 1 písm. a) tohoto ustanovení, že veškeré příjmy dosažené na základě výběru uvedeného poplatku nepřekročí náklady související s těmito činnostmi a že tento poplatek je mezi podniky rozložen objektivním, průhledným a přiměřeným způsobem, ověření čehož spočívá na předkládajícím soudu.

(¹) Úř. věst. C 217, 21.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Itálie) — Sky Italia Srl v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Věc C-234/12) ⁽¹⁾

(„Televizní vysílání — Směrnice 2010/13/EU — Článek 4 odst. 1 a čl. 23 odst. 1 — Reklamní šoty — Vnitrostátní právní úprava, která pro subjekty placeného televizního vysílání stanoví maximální podíl vysílacího času, který může být vyhrazen reklamě, jenž je nižší než podíl stanovený pro subjekty volně dostupného televizního vysílání — Rovné zacházení — Volný pohyb služeb“)

(2013/C 260/26)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Sky Italia Srl

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Za přítomnosti: Reti Televisive Italiane (RTI) SpA, Maria Iaccarino

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio — Výklad článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (Úř. věst. L 95, s. 1) — Výklad článků 49, 56 a 63 SFEU, jakož i článku 11 Listiny základních práv Evropské unie, ve spojení s článkem 10 EÚLP, jak jej vykládá Evropský soud pro lidská práva — Maximální podíl vysílacího času, jenž lze věnovat reklamě — Vnitrostátní právní předpisy stanovící pro placené televizní kanály nižší maximální podíl než pro ostatní kanály

Výrok

Článek 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách), jakož i zásada rovného zacházení a článek 56 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že v zásadě nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která pro subjekty placeného televizního vysílání stanoví kratší limity pro vysílací čas vyhrazený televizní reklamě než pro subjekty volně dostupného televizního vysílání, pokud je dodržena zásada proporcionality, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 217 21.7.2012

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království) — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd v. Asda Stores Ltd

(Věc C-252/12) ⁽¹⁾

(„Ochranné známky — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 9 odst. 1 písm. b) a c), čl. 15 odst. 1 a čl. 51 odst. 1 písm. a) — Důvody zrušení — Pojem „řádné užívání“ — Ochranná známka užívaná ve spojení s jinou ochrannou známkou nebo jako součást kombinované ochranné známky — Barva nebo kombinace barev, ve které je ochranná známka užívaná — Dobré jméno“)

(2013/C 260/27)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Žalovaná: Asda Stores Ltd

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Výklad čl. 9 odst. 1 písm. b) a c) a článků 15 a 51 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění) — Pojem „skutečné užívání“ ochranné známky — Společné užívání obrazové ochranné známky a slovní ochranné známky, které byly zapsány zvlášť — Ochranná známka zapsaná bez uvedení určité barvy, ale užívaná s určitou barvou do té míry, že si část veřejnosti vytvořila mezi touto barvou a ochrannou známkou asociaci

Výrok

1) Článek 15 odst. 1 a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství musí být vykládány v tom smyslu, že podmínka „řádného užívání“ ve smyslu těchto ustanovení může být splněna, je-li obrazová ochranná známka Společenství užívaná pouze společně se slovní ochrannou známkou Společenství, která je umístěna přes ni, a sama kombinace těchto dvou ochranných známek je navíc zapsána jako ochranná známka Společenství, za předpokladu, že rozdíly v podobě, ve které je ochranná známka užívaná, a v podobě,

ve které byla tato ochranná známka zapsána, nezhoršují rozlišovací způsobilost uvedené ochranné známky tak, jak byla zapsána.

- 2) Článek 9 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009 musí být vykládány v tom smyslu, že není-li ochranná známka Společenství zapsána v určité barvě, ale její majitel ji užíval hojně v konkrétní barvě nebo kombinaci barev tak, že ji významná část veřejnosti začala spojovat s touto barvou nebo s touto kombinací barev, je barva nebo barvy, které třetí strana užívá pro označení, které je napadáno z toho důvodu, že porušuje práva k uvedené ochranné známce, relevantní v rámci globálního posouzení nebezpečí záměny nebo globálního posouzení neoprávněného prospěchu ve smyslu tohoto ustanovení.
- 3) Článek 9 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že okolnost, že samotná třetí strana užívající označení, jež je napadáno z toho důvodu, že porušuje práva k zapsané ochranné známce, je významnou částí veřejnosti spojována s konkrétní barvou nebo kombinací barev, které užívá pro toto označení, je relevantním faktorem v rámci globálního posouzení nebezpečí záměny nebo neoprávněného prospěchu ve smyslu tohoto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 227, 28.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Brussel — Belgie) — Citroën Belux NV v. Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

(Věc C-265/12) (¹)

(„Článek 56 SFEU — Volný pohyb služeb — Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Ochrana spotřebitele — Vázané nabídky, jejichž alespoň jednou částí je finanční služba — Zákaz — Výjimky“)

(2013/C 260/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Citroën Belux NV

Žalované: Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van beroep te Brussel — Belgie — Výklad článku 56 SFEU a čl. 3 odst. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) (Úř. věst. L 149, s. 22) — Vnitrostátní právní úprava v oblasti ochrany spotřebitelů, která všeobecně zakazuje, s výjimkou taxativně vymezených případů, jakoukoli vázanou nabídku, jejíž alespoň jednou částí je finanční služba

Výrok

Článek 3 odst. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“), jakož i článek 56 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovému ustanovení členského státu, jako je ustanovení dotčené v původním řízení, které s výhradou případů taxativně vymezených ve vnitrostátní právní úpravě stanoví obecný zákaz vázaných nabídek spotřebiteli, jejichž alespoň jednou částí je finanční služba.

(¹) Úř. věst. C 258, 25.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem České republiky) — Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. v. Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

(Věc C-299/12) (¹)

(„Ochrana spotřebitele — Nařízení (ES) č. 1924/2006 — Výživová a zdravotní tvrzení při označování potravin — Článek 2 odst. 2 bod 6 — Pojem „tvrzení o snížení rizika onemocnění“ — Článek 28 odst. 2 — Produkty označené ochrannou známkou nebo obchodní značkou — Přechodná opatření“)

(2013/C 260/29)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

Žalovaná: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nejvyšší správní soud — Výklad čl. 1 odst. 3, čl. 2 odst. 2 bodu 6 a čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, s. 9) — Pojem „tvrzení o snížení rizika onemocnění“ — Tvrzení uvedené na obalu přípravku, podle kterého tento „přípravek obsahuje navíc vápník a vitamin D3, které napomáhají snižovat riziko vzniku osteoporózy a zlomenin“

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 2 bod 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, ve znění nařízení Komise (EU) č. 116/2010 ze dne 9. února 2010, musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby mohlo být zdravotní tvrzení kvalifikováno jako „tvrzení o snížení rizika onemocnění“ ve smyslu tohoto ustanovení, nemusí výslovně uvádět, že spotřeba určité kategorie potravin, potraviny nebo některé z jejích složek „významně“ snižuje riziko vzniku lidského onemocnění.
- 2) Článek 28 odst. 2 nařízení č. 1924/2006, ve znění nařízení č. 116/2010, musí být vykládán v tom smyslu, že obchodní sdělení uvedené na obalu potraviny může představovat ochrannou známku nebo obchodní značku ve smyslu tohoto ustanovení za podmínky, že je jako ochranná známka nebo obchodní značka chráněno příslušnou právní úpravou. Vnitrostátnímu soudu přísluší ověřit z hlediska veškerých skutkových a právních okolností, jimiž se vyznačuje věc, která mu byla předložena, zda je takové sdělení skutečně takto chráněnou ochrannou známkou nebo obchodní značkou.
- 3) Článek 28 odst. 2 nařízení č. 1924/2006, ve znění nařízení č. 116/2010, musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje pouze na potraviny, které byly opatřeny ochrannou známkou nebo obchodní značkou, jež musí být považovány za výživové nebo zdravotní tvrzení ve smyslu tohoto nařízení, a které jako takové existovaly před 1. lednem 2005.

(¹) Úř. věst. C 273, 8.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Højesteret — Dánsko) — Metro Cash & Carry Danmark ApS v. Skatteministeriet

(Věc C-315/12) (¹)

(„Spotřební daň — Směrnice 92/12/EHS — Články 7 až 9 — Směrnice 2008/118/ES — Články 32 až 34 — Pohyb výrobků podléhajících spotřební dani uvnitř Společenství — Nařízení (EHS) č. 3649/92 — Články 1 a 4 — Zjednodušený průvodní doklad — První vyhotovení — Provoz „cash & carry“ — Výrobky propuštěné ke spotřebě v jednom členském státě, které jsou drženy pro obchodní účely v jiném členském státě, nebo výrobky nabyté soukromými osobami pro jejich vlastní potřebu, které si samy zajišťují jejich přepravu — Lihoviny — Neexistence povinnosti dodavatele provést ověření“)

(2013/C 260/30)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Žalované: Skatteministeriet

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Højesteret — Výklad čl. 7 odst. 4 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179) a čl. 34 odst. 1 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, s. 12), jakož i nařízení Komise (EHS) č. 3649/92 ze dne 17. prosince 1992 o zjednodušeném průvodním dokladu pro pohyb výrobků podléhajících spotřební dani, které byly propuštěny pro domácí spotřebu v odesílajícím členském státě, uvnitř Společenství (Úř. věst. L 369, s. 17; Zvl. vyd. 09/01, s. 216) — Spotřební daň — Výrobky nabyté jednotlivci pro jejich vlastní potřebu — Případná existence povinnosti podniku v členském státě ujistit se, že obdrží první vyhotovení zjednodušeného průvodního dokladu, když prodává alkohol ve svých obchodech v uvedeném členském státě státním příslušníkům jiných členských států, kteří své nákupy činí na základě předložení karty obchodu vydané na jméno podniků sídlících v jiných členských státech, a v případech že držitelé karty jsou lihoviny předány na místě, aby je pak sám dopravil do členského státu, v němž má bydliště

Výrok

- 1) Články 7 až 9 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků

podléhajících spotřební dani, ve znění směrnice Rady 92/108/EHS ze dne 14. prosince 1992, jakož i články 1 a 4 nařízení Komise (EHS) č. 3649/92 ze dne 17. prosince 1992 o zjednodušeném průvodním dokladu pro pohyb výrobků podléhajících spotřební dani, které byly propuštěny pro domácí spotřebu v odesílajícím členském státě, uvnitř Společenství, musí být vykládány v tom smyslu, že takovému hospodářskému subjektu, jako je hospodářský subjekt ve věci v původním řízení, neukládají povinnost ověřit, zda kupující z jiných členských států mají v úmyslu dovést výrobky podléhající spotřební dani do jiného členského státu a zda je takový dovoz uskutečňován k soukromým nebo obchodním účelům.

- 2) Články 32 až 34 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS musí být vykládány v tom smyslu, že nemají za následek podstatné změny článků 7 až 9 směrnice 92/12, ve znění směrnice 92/108, které by za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, odůvodňovaly odchýlnou odpověď na první otázku.
- 3) Článek 8 směrnice 92/12, ve znění směrnice 92/108, musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, se může vztahovat na nákup výrobků podléhajících spotřební dani, pokud tyto výrobky byly nabyty soukromými osobami pro jejich vlastní potřebu, které samy zajistily jejich přepravu, což musí případ od případu ověřit příslušné vnitrostátní orgány.

(¹) Úř. věst. C 258, 25.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Kyperská republika

(Věc C-412/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/31/ES — Skládky odpadů — Provozování bez plánu úprav místa skládky — Povinnost uzavřít skládku“)

(2013/C 260/31)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Zavvos a D. Düsterhaus, zmocněnci)

Žalovaná: Kyperská republika (zástupci: M. Chatzigeorgiou a K. Lykourgou, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 14 směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 228) — Pokračování v provozu skládek v Nikósii a Limassolu bez plánu úprav místa skládky

Výrok

- 1) Tím, že Kyperská republika neuzavřela všechny skládky pro nekontrolované odstraňování odpadů (XADA) provozované na jejím území nebo nevyhověla požadavkům směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 14 této směrnice.
- 2) Kyperské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 366, 24.11.2012.

Žádost o posudek podaná Evropskou komisí na základě čl. 218 odst. 11 SFEU

(Posudek 2/13)

(2013/C 260/32)

Jednací jazyk: všechny úřední jazyky

Žadatelka

Evropská komise (zástupci: H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger a B. Smulders, zmocněnci)

Otázka položená Soudnímu dvoru

Je návrh dohody o přistoupení Evropské unie k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod slučitelný se Smlouvami?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 7. května 2013 — Birgit Wagener v. Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Věc C-250/13)

(2013/C 260/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Birgit Wagener

Žalovaná: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

Předběžné otázky

- 1) Má být za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené v původním řízení, kdy německá Familienkasse přiznala dne 17. října 2012 na základě čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení 574/72/EHS⁽¹⁾ přídatky na dítě za období od října 2006 do listopadu 2011 ve výši rozdílu vůči rodinným přídávkám poskytovaným Švýcarskou konfederací a (na základě započtení) je vyplatila, přepočtení švýcarských rodinných přídávků ze švýcarských franků na eura proveden podle čl. 107 odst. 1 nařízení 574/72/EHS, podle čl. 107 odst. 6 nařízení 574/72/EHS, nebo podle článku 90 nařízení 987/2009/ES⁽²⁾ ve spojení s rozhodnutím č. H3 ze dne 15. října 2009⁽³⁾ o datu, ke kterému je třeba stanovit směnné kurzy podle článku 90 nařízení 987/2009/ES?
- 2) V případě, že má být podle odpovědi na první otázku přepočten proveden zcela nebo zčásti podle čl. 107 odst. 6 nařízení 574/72/EHS: Je za okolností uvedených v první otázce z hlediska přepočtu podstatné, kdy byla vyplacena zahraniční dávka, která má být započtena, anebo je rozhodující to, kdy je vyplacena tuzemská dávka, vůči níž se započte zahraniční dávka?
- 3) V případě, že má být podle odpovědi na první otázku přepočten proveden zcela nebo zčásti podle čl. 107 odst. 1 nařízení 574/72/EHS: Jak má být za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené v původním řízení, stanoveno referenční období podle čl. 107 odst. 2 a odst. 4 nařízení 574/72/EHS? Je z hlediska přepočtu významné, kdy švýcarský orgán přiznal nebo vyplatil rodinné dávky, které mají být započteny?
- 4) V případě, že má být podle odpovědi na první otázku přepočten proveden zcela nebo zčásti podle článku 90 nařízení 987/2009/ES ve spojení s rozhodnutím č. H3 ze dne 15. října 2009: Podle kterého ustanovení [bod 2, bod 3 písm. a) nebo bod 3 písm. b)] rozhodnutí č. H3 ze dne 15. října 2009 a jakým způsobem má být proveden přepočten rodinných dávek, jestliže vnitrostátní právo stanoví v souvislosti s tuzemskou rodinnou dávkou jako takovou vyloučení poskytnutí dávky (§ 65 odst. 1 bod 2 EStG) a k poskytnutí dochází pouze na základě unijního práva? Je z hlediska přepočtu významné, kdy švýcarský orgán přiznal nebo vyplatil rodinné dávky?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, Úř. věst. L 74, s. 1; Zvl. vyd. 05/01 s. 83 (aktualizované znění)

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, Úř. věst. L 284, s. 1.

⁽³⁾ Rozhodnutí č. H3 ze dne 15. října 2009 o datu, ke kterému je třeba stanovit směnné kurzy podle článku 90 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, Úř. věst. 2010, C 106, s. 56.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 13. května 2013 — Elena Recinto-Pfingsten v. Swiss International Air Lines AG

(Věc C-259/13)

(2013/C 260/34)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Elena Recinto-Pfingsten

Žalovaná: Swiss International Air Lines AG

Předběžná otázka

Je třeba Dohodu⁽¹⁾ mezi Švýcarskou konfederací a Evropským společenstvím o letecké dopravě ze dne 21. června 1999 ve znění rozhodnutí č. 2/2010⁽²⁾ smíšeného výboru Společenství/Švýcarsko pro leteckou dopravu ze dne 26. listopadu 2010 vykládat tak, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004⁽³⁾ ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 platí v souladu se svým čl. 3 odst. 1 písm. a) také pro všechny cestující, kteří na letišti ve Švýcarsku nastoupí k letu do třetí země?

⁽¹⁾ Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací — Závěrečný akt — Společná prohlášení — Označení o vstupu v platnost sedmi dohod se Švýcarskou konfederací v oblastech volný pohyb osob, letecká doprava, přeprava zboží a osob po železnici a silnici, veřejné zakázky, vědecká a technologická spolupráce, vzájemné uznávání posuzování shody a obchod se zemědělskými produkty, Úř. věst. 2002 L 114, s. 73.

⁽²⁾ Rozhodnutí Smíšeného výboru Společenství/Švýcarsko pro leteckou dopravu č. 2/2010 ze dne 26. listopadu 2010 zřízeného na základě Dohody o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací (Úř. věst. L 347, s. 54).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 24. května 2013
— T-Mobile Austria GmbH v. Telekom-Control-
Kommission**

(Věc C-282/13)

(2013/C 260/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: T-Mobile Austria GmbH

Žalovaná: Telekom-Control-Kommission

Vedlejší účastníci řízení: Hutchison 3 G Austria Holdings GmbH, Hutchinson 3G Austria GmbH, Orange Austria Telecommunication GmbH, Stubai SCA, Orange Belgium SA, A1 Telekom Austria AG

Další účastník řízení: Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Předběžná otázka

Mají být články 4 a 9b směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES⁽¹⁾ ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) a čl. 5 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES⁽²⁾ ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) vykládány v tom smyslu, že soutěžitelé ve vnitrostátním řízení podle článku 5 odst. 6 autorizační směrnice přiznávají postavení dotčené osoby ve smyslu čl. 4 odst. 1 rámcové směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349.

⁽²⁾ Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337., ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, směrnice 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení a směrnice 2002/20/ES o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací, Úř. věst. L 337, s.37.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Finanzgericht München (Německo) dne 29. května 2013
— Data I/O GmbH v. Haptzollamt München**

(Věc C-297/13)

(2013/C 260/36)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgerichts München

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Data I/O GmbH

Žalovaný: Haptzollamt München

Předběžná otázka

Je třeba poznámku 2 písm. a) k třídě XVI⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že zboží, které splňuje podmínky jak pro zařazení jako část nebo součást ve smyslu čísla 8473 kombinované nomenklatury (KN), tak i pro zařazení jako samostatné zboží do jiného čísla kapitoly 84 KN nebo čísla kapitoly 85 KN, je třeba zařadit do tohoto jiného čísla, protože číslo 8473 KN nemá přednost před jinými čísly kapitoly 84 a čísly kapitoly 85 KN?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), ve znění nařízení Komise (ES) č. 2031/2001 ze dne 6. srpna 2001 (Úř. věst. L 279, s. 1), nařízení č. 1832/2002 ze dne 1. srpna 2002 (Úř. věst. L 290, s. 1), nařízení č. 1789/2003 ze dne 11. září 2003 (Úř. věst. L 281, s. 1; Zvl. vyd. 02/14, s. 3) a nařízení č. 1810/2004 ze dne 7. září 2004 (Úř. věst. L 327, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Bundesgerichtshof (Německo) dne 6. června 2013 —
Novo Nordisk Pharma GmbH v. Corinna Silber**

(Věc C-310/13)

(2013/C 260/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Novo Nordisk Pharma GmbH

Žalovaný: Corinna Silber

Předběžná otázka

Je třeba vykládat článek 13 směrnice 85/374/EHS⁽¹⁾ v tom smyslu, že tato směrnice se obecně nedotýká odpovědnosti za léčivé přípravky podle německých právních předpisů jakožto „systému zvláštní odpovědnosti“, s tím důsledkem, že vnitrostátní systém odpovědnosti za léčivé přípravky může být dále rozvíjen, nebo je třeba chápat tuto právní úpravu v tom smyslu, že skutečnosti vedoucí ke vzniku odpovědnosti za léčivé přípravky existující v okamžiku oznámení směrnice (30. července 1985) nemohou být dále rozšiřovány?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. L 210, s. 29; Zvl. vyd. 15/01, s. 257)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Thüringer Oberlandesgericht (Německo) dne 11. června 2013 — Udo Rätzke v. S+K Handels GmbH

(Věc C-319/13)

(2013/C 260/38)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Thüringer Oberlandesgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Udo Rätzke

Žalovaná: S+K Handels GmbH

Předběžná otázka

Má být čl. 4 písm. a) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích televizních přijímačů⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu,

že na obchodníka se (od 30. listopadu 2011) vztahuje povinnost označovat televizní přijímače energetickými štítky jen tehdy, pokud dodavatel tyto televizní přijímače dodal v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení (po 30. listopadu 2011) už s příslušným štítkem,

nebo se povinnost označovat televizní přijímače energetickými štítky (od 30. listopadu 2011) vztahuje na obchodníka i v případě těch televizních přijímačů, které byly dodatelem dodány před 30. listopadem 2011 bez příslušného štítku, obchodník tedy je povinen vyžádat si (včas a dodatečně) štítky pro takovéto televizní přijímače?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 314, s. 64.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. června 2013 Consultadoria e Serviços, L. da, proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 10. dubna 2013 ve věci T-360/11, Fercal — Consultadoria e Serviços, L.d^a, v. OHIM — Parfums Rochas (Patrizia Rocha)

(Věc C-324/13 P)

(2013/C 260/39)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Fercal — Consultadoria e Serviços, L.d^a, (zástupce: A. J. Rodrigues, advogado)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby [...] Soudní dvůr prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a aby:

- a) zrušil výše uvedený rozsudek vydaný dne 10. dubna 2013 a doručení dne 11. dubna 2013 pátým senátem Tribunálu ve věci T-360/11, a v důsledku toho zrušil rozhodnutí vydané druhým odvolacím senátem OHIM ze dne 8. dubna 2011 ve věci [...] R 2355/2010-2, rovněž v souladu s příslušnými ustanoveními práva Společenství;
- b) ponechal v platnosti a účinnosti ochrannou známku navrhovatelky;
- c) uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- Navrhovatelka tvrdí, že článek 60 nařízení o ochranné známce Společenství⁽¹⁾ v souvislosti s podáním a předložením odvolání a s jeho odůvodněním stanoví, že odvolání se podává písemně ve lhůtě dvou měsíců a že ve lhůtě čtyř měsíců ode dne doručení rozhodnutí musí být předloženo písemné odůvodnění odvolání, tedy písemnost, ve které se uvedou důvody odvolání.
- Uvádí, že odůvodnění odvolání zaslala poštou dne 27. ledna 2011, ale že toto odůvodnění bylo přijato teprve 2. února 2011, tedy po uplynutí lhůty čtyř měsíců podle článku 60 nařízení o ochranné známce Společenství.
- Počítání lhůt a prostředky doručování upravuje nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189).
- Pravidlo 70 odst. 1 a 2 citovaného nařízení stanoví, že jsou-li lhůty počítány na roky, měsíce, týdny nebo dny, začíná počítání dnem, který následuje po dni, kdy nastalo doručení, přičemž doručení nastává v okamžiku fyzického přijetí doručovaného dokumentu.
- Je-li lhůta vyjádřena v měsících, jako je tomu i v projednávané věci, uplyne ve čtvrtém následujícím měsíci dnem, který se s ním číslem shoduje (pravidlo 70 odst. 4).
- Tato lhůta se staví, nastanou-li okolnosti, které brání jejímu běhu, nebo vyšší moc, které nelze přičítat žádné ze stran.
- Vzhledem k tomu, že doručení navrhovatelce nastalo dne 27. září 2010 a že navrhovatelka měla k předložení odůvodnění lhůtu čtyř měsíců, začala tato lhůta plynout 28. září 2010 a uplynula čtyři měsíce poté v den, který se s ním číselně shoduje, tedy 28. ledna 2011.

- Znamená to, že navrhovatelka měla jednat v této lhůtě, jinak by byla zkrácena na svém právu, tj. měla by k dispozici lhůtu kratší než čtyři měsíce.
- Navrhovatelka podala odůvodnění k poštovní přepravě dne 27. ledna 2011, tedy v předposlední den lhůty.
- Zásilka byla [žalovanému v prvním stupni] předána dne 2. února 2011, neboť mezitím byl víkend.
- Navrhovatelka tvrdí, že jednala v souladu s právem a úkon učinila ve lhůtě, takže její odvolání mělo být uznáno jako přijatelné.
- V této souvislosti uvádí, že odvolání podala ve lhůtě dvou měsíců stanovené v první větě článku 60 nařízení o ochranné známce Společenství.
- Dodává, že písemné odůvodnění odvolání bylo předloženo ve lhůtě čtyř měsíců.
- Navrhovatelka uvádí, že uvedené odůvodnění bylo předloženo poštou, a tudíž mimo její vliv.
- „Předložení“, o kterém mluví napadený rozsudek, nelze — při vši úctě k odlišnému výkladu a názoru — chápat absolutně jako přijetí ze strany žalovaného, ledaže by navrhovatelka nejednala ve lhůtě, kterou jí právo poskytuje.
- Článek 60 nařízení č. 207/2009 ovšem — na rozdíl od výkladu, k němuž Tribunál dospěl a který zastává v napadeném rozsudku — uvádí, že „odůvodnění odvolání musí být předloženo ve lhůtě čtyř měsíců“, což ale nemůže znamenat, že toto odvolání musí být v uvedené lhůtě přijato, jelikož dokumenty nejsou vždy předkládány a přijímány současně.
- Navrhovatelka samozřejmě musí ve lhůtě splnit povinnost, což učinila, a proto není namístě zaujímat výklad, podle kterého je rozhodným datem datum přijetí, neboť takový výklad by s ohledem na různorodost zemí a na nedostupnost některých prostředků nebo na to, že je nelze pro jejich alternativní povahu podle nařízení č. 2868/95 vyžadovat, znamenal porušení zásady rovnosti.
- Výklad navrhovatelky je takový, že navrhovatelka má v uvedené lhůtě čtyř měsíců povinnost zaslat nebo předat a že v projednávané věci nebylo předloženo odůvodnění nové ani překvapivé, jelikož svůj úmysl podat odvolání sdělila již dříve.
- Navrhovatelka má za to, že Tribunál tím, že napadeným rozsudkem zamítl její žalobu v plném rozsahu, porušil článek 60 nařízení o ochranné známce Společenství a pravidla 61, 62, 63, 64, 65 a 70 nařízení č. 2868/95.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění) (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Sibiu (Rumunsko) dne 18. června 2013 — Ilie Nicolae Niculae v. Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Věc C-331/13)

(2013/C 260/40)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Sibiu

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ilie Nicolae Niculae

Žalované: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Předběžné otázky

Mohou být ustanovení článku 6 Smlouvy o Evropské unii, článků 17, 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie a článku 110 SFEU, jakož i zásada právní jistoty a zásada *non reformatio in peius*, obě zakotvené v unijním právu a v judikatuře Soudního dvora (¹), vykládána v tom smyslu, že brání právnímu předpisu jako je nařízení s mocí zákona 9/2013?

(¹) Věci Belgocodex, C-381/97, Belboaub, 10/78.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 19. června 2013 — Nordex Food A/S v. Haptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-334/13)

(2013/C 260/41)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: Nordex Food A/S

Žalovaný a odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Haptzollamt Hamburg-Jonas

Předběžné otázky

1) Je při rozhodování o přiznání vývozní náhrady nutno vycházet z řádného předložení vývozní licence ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 800/1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro

zemědělské produkty⁽¹⁾, pokud celní úřad vývozu přijal vývozní prohlášení bez předložení licence a vývozci přitom povolil, aby tuto licenci předložil dodatečně ve stanovené lhůtě, a vývozce tuto povinnost splnil?

- 2) V případě záporné odpovědi na tuto otázku: Vyžaduje čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 800/1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, nezbytně předložení vývozní licence již při odevzdání vývozního prohlášení, nebo postačuje, pokud vývozce předloží vývozní licenci (která mu byla udělena před vývozem) až v rámci platebního řízení?
- 3) Může vývozce, který nejprve předložil falšované celní doklady prokazující dodání vyvážených výrobků do země určení, předložit platné celní doklady i po uplynutí lhůty pro předložení, která je stanovena v nařízení (ES) č. 800/1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, aniž by ztratil nárok na vývozní náhradu, pokud opožděné předložení nezpůsobilo průtahy ani nebylo na překážku průběhu platebního řízení, protože žádost o poskytnutí náhrady byla nejprve zamítnuta z jiných důvodů než z důvodu chybějícího předložení takovýchto dokladů prokazujících dodání, a tyto byly předloženy poté, co bylo zfalšování příslušných dokumentů odhaleno?
- 4) Uloží se sankce podle článku 51 nařízení (ES) č. 800/1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty také tehdy, pokud požadovaná vývozní náhrada sice odpovídá náhradě, která má být ve skutečnosti přiznána, avšak vývozce předložil v rámci platebního řízení nejprve doklady, na jejichž základě by mu vývozní náhrada přiznána být nemohla?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 102, s. 11; Zvl. vyd. 03/25, s. 129).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Scottish Land Court (Spojené království) dne 18. června 2013 — Robin John Feakins v. The Scottish Ministers

(Věc C-335/13)

(2013/C 260/42)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Scottish Land Court

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Robin John Feakins

Odpůrce: The Scottish Ministers

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 18 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 795/2004⁽¹⁾ vykládán tak, že se použije:
- a) pokud zemědělec splňuje podmínky pro použití více než jednoho z následujících článků: konkrétně článků 19, 20, 21, 22, 23, 23a tohoto nařízení a čl. 37 odst. 2, článku 40, čl. 42 odst. 3 a čl. 42 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003⁽²⁾, nebo pouze
 - b) pokud zemědělec splňuje podmínky pro použití více než jednoho z článků 19, 20, 21, 22, 23 a 23a (*omissis*) nařízení Komise (ES) č. 795/2004 nebo samostatně více než jednoho z čl. 37 odst. 2, článku 40, čl. 42 odst. 3 a čl. 42 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003?
- 2) V případě, že je čl. 18 odst. 2 vykládán způsobem uvedeným v bodě 1 písm. a) výše, je neplatný celý čl. 18 odst. 2, nebo jeho část, z jednoho nebo z obou následujících důvodů předložených navrhovatelem:
- a) z toho důvodu, že Komise při přijímání nařízení (ES) č. 795/2004 neměla pravomoc přijmout čl. 18 odst. 2 s takovým účinkem, nebo
 - b) z toho důvodu, že Komise při přijímání nařízení (ES) č. 795/2004 neodůvodnila čl. 18 odst. 2?
- 3) V případě, že je čl. 18 odst. 2 vykládán způsobem uvedeným v bodě 1 písm. a) výše a odpověď na druhou otázku je záporná, použije se čl. 18 odst. 2 v situaci, kdy v roce 2005 bylo zemědělcí pro jeho zemědělský podnik prozatímně schváleno přiznání nároku z vnitrostátní rezervy podle článku 22 nařízení Komise (ES) č. 795/2004, avšak přiznání tohoto nároku nebylo ohlášeno na formuláři IACS až do roku 2007, kdy tento zemědělec uvedený podnik převzal?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 795/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu jednotné platby podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 141, 30.4.2004, s. 1; Zvl. vyd. 03/44, s. 226).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 19. června 2013
Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (prvního
senátu) vydanému dne 10. dubna 2013 ve věci T-671/11,
IPK International — World Tourism Marketing Consultants
GmbH v. Evropská komise**

(Věc C-336/13 P)

(2013/C 260/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: F. Dintilhac, G. Wilms, G. Zavvos, zmocněnci)

Další účastnice řízení: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH

**Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační
opravný prostředek**

- zrušit rozsudek Tribunálu (prvního senátu) ze dne 10. dubna 2013 ve věci T-671/11;
- zamítnout žalobu podanou 22. prosince 2011 společností IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH proti Komisi;
- uložit společnosti IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH náklady řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadený rozsudek je podle účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek stížen řadou nesprávných právních posouzení:

- a) Je v rozporu s judikaturou Soudního dvora, podle které mají kompenzační úroky vyrovnat inflaci;
- b) V rozporu s judikaturou Soudního dvora nerozlišuje mezi kompenzačními úroky a úroky z prodlení a stanoví obě úrokové sazby podle sazby Evropské centrální banky (ECB) pro hlavní refinanční operace zvýšené o dva body.
- c) Obsahuje chybu v počtech způsobenou skutečností, že kapitalizuje kompenzační úroky a vypočítává úroky z prodlení od 15. dubna 2011.
- d) Chybně vykládá napadené rozhodnutí a rozsudek Tribunálu ve věci T-297/05 ⁽¹⁾ a zkrlesluje skutkové okolnosti.
- e) Není dostatečně odůvodněný; neumožňuje identifikovat důvody odůvodňující částku úroků a datum, od kterého byly úroky z prodlení vypočteny, a samotné odůvodnění obsahuje rozporny.

- f) Porušuje zásady unijního práva v oblasti bezdůvodného obohacení.

⁽¹⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 15. dubna 2011, IPK International v. Komise, Sb. rozh. s. II-1859.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo
Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 24. června 2013
— Cruz & Companhia Lda v. Instituto de Financiamento da
Agricultura e Pescas, IP (IFAP)**

(Věc C-341/13)

(2013/C 260/44)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cruz & Companhia Lda

Žalovaný: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

Předběžné otázky

- 1) Uplatní se promlčecí lhůta stanovená v čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽¹⁾ ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství výlučně na vztah mezi Evropským společenstvím a odpůrcem v jeho postavení platební agentury vyplácející podpory Společenství, nebo také na vztah mezi odpůrcem v tomto postavení a odvolatelkou v jejím postavení příjemce vyplacených podpor, které jsou považovány za přiznané neoprávněně?
- 2) V případě, že bude učiněn závěr, že lhůta stanovená v čl. 3 odst. 1 nařízení se uplatní také na vztah mezi agenturou vyplácející podpory a příjemcem vyplacených podpor, které jsou považovány za přiznané neoprávněně, je třeba mít za to, že tato lhůta se uplatní pouze v případě správních sankcí ve smyslu článku 5 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995, nebo také když se jedná o „správní opatření“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 téhož nařízení, konkrétně o vrácení neoprávněně získaných částek?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 312, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugalsko) dne 24. června 2013 — Modelo Continente Hipermercados SA v. Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

(Věc C-343/13)

(2013/C 260/45)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal do Trabalho de Leiria

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Modelo Continente Hipermercados SA

Žalovaný: Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

Předběžné otázky

- 1) Dochází podle práva Společenství, konkrétně podle výše [směrnice 2011/35/EU ⁽¹⁾ a jejího článku 19], při fúzi společností k přechodu odpovědnosti za porušení pracovních předpisů, v důsledku kterého by nástupnická společnost měla nést odpovědnost za skutky, kterých se zanikající společnost dopustila před zápisem fúze do obchodního rejstříku?
- 2) Lze sankci uloženou v oblasti pracovních předpisů považovat pro účely použití směrnice za pohledávku třetí osoby (v daném případě za pohledávku státu vzniklou na základě právní úpravy v oblasti porušení pracovních předpisů), v důsledku čehož by na nástupnickou společnost přešel příslušný dluh (pokuta) za porušení pracovních předpisů s tím, že věžitelem je stát?
- 3) Je výklad článku 112 Código das Sociedades Comerciais, podle kterého nevede toto ustanovení k zastavení řízení o porušení pracovních předpisů, k němuž došlo před fúzí, ani k zániku pokuty, která za něj měla být uložena, v rozporu s citovanou směrnicí Společenství, která stanoví účinky fúze společností, protože je extenzivním výkladem daného ustanovení, který je v rozporu se zásadami práva Společenství a zejména s článkem 19 směrnice?
- 4) Představuje výše uvedený výklad porušení zásady, podle které nelze konstatovat porušení pracovních předpisů, nenese-li nástupnický subjekt (zmírněnou) objektivní odpovědnost nebo odpovědnost za zavinění?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ze dne 5. dubna 2011 o fúzích akciových společností (Úř. věst. L 110, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Roma (Itálie) dne 24. června 2013 — Cristiano Blanco v. Agenzia delle Entrate

(Věc C-344/13)

(2013/C 260/46)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Roma

Účastníci původního řízení

Žalobce: Cristiano Blanco

Žalovaný: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Předběžná otázka

Je skutečnost, že výhry získané osobami s bydlištěm v Itálii v hernách členských států Evropské unie podléhají oznamovací a zdaňovací povinnosti, jak je stanoveno v čl. 67 písm. d) nařízení prezidenta republiky č. 917 ze dne 22. prosince 1986 (TUIR — konsolidované znění zákona o dani z příjmu), v rozporu s článkem 49 Smlouvy o ES, nebo ji lze považovat za skutečnost opodstatněnou důvody veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví ve smyslu článku 46 Smlouvy o ES.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 24. června 2013 — Karen Millen Fashions Ltd v. Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

(Věc C-345/13)

(2013/C 260/47)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Karen Millen Fashions Ltd

Žalované: Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

Předběžné otázky

- 1) Má být při posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru, pro nějž je uplatňována ochrana jako nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství pro účely nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství ⁽¹⁾, hodnocen celkový dojem, který

vyvolá u informovaného uživatele ve smyslu článku 6 nařízení, s ohledem na to, zda se liší od celkového dojmu, který učiní na takového uživatele

- a) jakýkoli jednotlivý vzor, který byl dříve zpřístupněn veřejnosti, nebo
- b) jakákoli kombinace známých znaků více než jednoho takového staršího vzoru?

2) Je soud pro (průmyslové) vzory Společenství povinen nahlížet na nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství jako na vzor platný pro účely čl. 85 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství, pokud majitel práva pouze uvede, co představuje individuální povahu takového vzoru, nebo je majitel vzoru povinen prokázat, že vzor má individuální povahu v souladu s článkem 6 uvedeného nařízení?

(¹) Úř. věst. L 3, s. 1.

Žaloba podaná dne 25. června 2013 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-351/13)

(2013/C 260/48)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská Komise (zástupci: M. Markoulli a B. Schima)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že nezajistila, aby se nosnice po 1. lednu 2012 nechovali v nezdokonalených klecích, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 3 a čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 1999/74/ES ze dne 19. července 1999 (¹), kterou se stanoví minimální požadavky na ochranu nosnic;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 5 odst. 2 směrnice 1999/74/ES zakazuje, aby se od 1. ledna 2012 chovali nosnice v nezdokonalených klecích. Článek 3 této směrnice navíc stanoví, že členské státy zajistí, aby majitelé a držitelé nosnic uplatňovali pouze chovné systémy, které směrnice povoluje.

Komise upozornila členské státy na jejich povinnost splnit výše uvedená ustanovení směrnice po roce 2011. Z údajů, které poskytla Řecká republika, vyplývá, že velký počet majitelů a držitelů zařízení pro nosnice nebude moci do uplynutí lhůty uvedené ve směrnici 1999/74/ES splnit povinnosti, které jim z ní vyplývají.

Z údajů, které Řecká republika poskytla v rámci postupu před zahájením soudního řízení, jakož i z pozdějších aktualizací těchto údajů vyplývá, že Řecká republika dosud nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 3 a čl. 5 odst. 2 směrnice 1999/74/ES.

(¹) Úř. věst. L 203, s. 53

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Itálie) dne 27. června 2013 — Umbra Packaging srl v. Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Věc C-355/13)

(2013/C 260/49)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Umbra Packaging srl

Žalovaný: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Předběžné otázky

1) Je článek 160 legislativního nařízení č. 259/2003, ze kterého vyplývá správní poplatek za koncesi, podle sazebníku uvedeného v článku 21 nařízení prezidenta republiky č. 642/1972, v souladu s článkem 3 směrnice č. 20/2002/ES (¹), který v liberalizovaném systému komunikací vylučuje kontrolní pravomoc správního orgánu, na základě které je odůvodněn výběr poplatku od uživatele služby?

2) Je článek 3 odst. 2 ministerské vyhlášky č. 33/1990, na který odkazuje sazebník v článku 21 nařízení prezidenta republiky č. 642/1972, ve znění článku 3 vládního nařízení s mocí zákona č. 151/1991, v souladu s režimem volné hospodářské soutěže a zákazem stanoveným v článku 102 Smlouvy uplatňovat v obchodních vztazích rozdílné podmínky při plnění stejné povahy?

3) Je různá výše správního poplatku za koncesi na služby pro domácnosti a podniky a jeho použití pouze na smlouvy o předplatném s vyloučením služeb předplacených karet v souladu s kritérii přiměřenosti a vhodnosti a nebrání vytvoření konkurenčního trhu?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom (Spojené království) dne 27. června 2013 – Public Relations Consultants Association Ltd v. The newspaper Licensing Agency Ltd a další

(Věc C-360/13)

(2013/C 260/50)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Public Relations Consultants Association Ltd

Žalovaní: The newspaper Licensing Agency Ltd a další

Předběžné otázky

V případě, že:

- i) koncový uživatel prohlídí webovou stránku a neuloží ji, nevytiskne ani jiným způsobem nezhotoví její kopii;
- ii) kopie této webové stránky se automaticky vytváří na obrazovce a v internetové „vyrovnávací paměti“ na pevném disku koncového uživatele;
- iii) vytváření těchto kopií je nezbytné pro technické procesy zajišťující bezchybné a efektivní prohlížení internetu;
- iv) kopie vytvořená na obrazovce na ní zůstává do okamžiku, kdy koncový uživatel opustí příslušnou webovou stránku, a poté je automaticky smazána běžnou počítačovou operací;
- v) kopie uložená ve vyrovnávací paměti zde zůstává do doby, než je přepsána jinými daty v návaznosti na to, jak koncový uživatel prohlídí další webové stránky, a je automaticky smazána běžnou počítačovou operací; a
- vi) kopie jsou uchovávány pouze do skončení běžných procesů souvisejících s užíváním internetu ve smyslu výše uvedených bodů (iv) a (v);

jsou takové kopie (i) dočasné, (ii) krátkodobé nebo příležitostné a (iii) tvoří nedílnou a podstatnou část technologického procesu ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/29/ES (¹)?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci některých aspektů autorských a souvisejících práv v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10).

Žaloba podaná dne 26. června 2013 — Evropská komise v. Slovenská republika

(Věc C-361/13)

(2013/C 260/51)

Jednací jazyk: slovenština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Schatz, A. Tokár, zmocněnci)

Žalovaná: Slovenská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že odmítnutím poskytnout vánoční příspěvek podle zákona č. 592/2006 Sb. zák. oprávněným osobám, které mají bydliště v jiném členském státě, než je Slovenská republika, Slovenská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 45 a 48 Smlouvy o fungování Evropské unie a z článku 7 nařízení (ES) Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (¹) ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení,
- uložit Slovenské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Vánoční příspěvek podle zákona č. 592/2006 Sb. zák. je dávkou ve stáří ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. d) nařízení č. 883/2004, která se musí vyplácet i oprávněným osobám, které mají bydliště mimo dotčený členský stát (v projednávané věci Slovenskou republiku). Proto vnitrostátní právní úprava nemůže omezit právo oprávněných osob s bydlištěm mimo Slovenské republiky na přijímání vánočního příspěvku. Vnitrostátní právní úprava Slovenské republiky, která stanoví takové omezení, je proto v rozporu s články 45 SFEU a 48 SFEU a s článkem 7 nařízení č. 883/2004.

(¹) Úř. věst. L 166, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 28. června 2013 — Maurizio Fiamingo v. Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Věc C-362/13)

(2013/C 260/52)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobce: Maurizio Fiamingo

Žalovaná: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Předběžné otázky

- 1) Lze na práci v odvětví plavby použít ustanovení rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, jež byla provedena směrnicí Rady 1999/70/ES⁽¹⁾, a zejména může se ustanovení 2 bod 1 vztahovat i na zaměstnance přijaté na dobu určitou na trajektové lodě, které zajišťují denní spoje?
- 2) Brání rámcová dohoda provedená směrnicí Rady 1999/70/ES a zejména její ustanovení 3 bod 1 vnitrostátní právní úpravě, která stanoví (článek 332 zákoníku o letecké a lodní dopravě), že má být uvedena „doba trvání“ smlouvy, nikoliv její „konec“, a je s uvedenou směrnicí slučitelné ustanovení o době trvání smlouvy, kde je stanoven jasný termín jejího trvání („maximálně 78 dní“), ale kde není jasné, kdy k tomu má dojít.
- 3) Brání rámcová dohoda, která je provedena směrnicí Rady 1999/70/ES, a zejména její ustanovení 3 bod 1 vnitrostátní právní úpravě (články 325, 326 a 332 zákoníku o letecké a lodní dopravě), která stanoví jako objektivní důvody uzavření smlouvy na dobu určitou uskutečnění plavby nebo plaveb, čímž v podstatě dochází k překrytí předmětu smlouvy (poskytnutí služby) a její příčiny (důvod uzavření smlouvy na dobu určitou).
- 4) Brání rámcová dohoda, která je provedena směrnicí, vnitrostátní právní úpravě (a to ustanovením zákoníku o letecké a lodní dopravě), která vylučuje v případě využití obnovování smluv (které může představovat zneužití ve smyslu ustanovení 5), aby tyto smlouvy byly převedeny na pracovní poměr na dobu neurčitou (opatření stanovené v článku 326 zákoníku o letecké a lodní dopravě jen pro případ, že zaměstnanec poskytuje služby nepřetržitě po dobu delší než jeden rok, a za předpokladu, že mezi skončením smlouvy a uzavřením následující smlouvy neuběhne více než šedesát dní).

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 28. června 2013 — Leonardo Zappalà v. Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Věc C-363/13)

(2013/C 260/53)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione (Itálie)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Leonardo Zappalà

Žalovaná: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Předběžné otázky

- 1) Lze na práci v odvětví plavby použít ustanovení rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, jež byla provedena směrnicí Rady 1999/70/ES⁽¹⁾, a zejména může se ustanovení 2 bod 1 vztahovat i na zaměstnance přijaté na dobu určitou na trajektové lodě, které zajišťují denní spoje?
- 2) 2. Brání rámcová dohoda provedená směrnicí Rady 1999/70/ES a zejména její ustanovení 3 bod 1 vnitrostátní právní úpravě, která stanoví (článek 332 zákoníku o letecké a lodní dopravě), že má být uvedena „doba trvání“ smlouvy, nikoliv její „konec“, a je s uvedenou směrnicí slučitelné ustanovení o době trvání smlouvy, kde je stanoven jasný termín jejího trvání („maximálně 78 dní“), ale kde není jasné, kdy k tomu má dojít.
- 3) 3. Brání rámcová dohoda, která je provedena směrnicí Rady 1999/70/ES, a zejména její ustanovení 3 bod 1 vnitrostátní právní úpravě (články 325, 326 a 332 zákoníku o letecké a lodní dopravě), která stanoví jako objektivní důvody uzavření smlouvy na dobu určitou uskutečnění plavby nebo plaveb, čímž v podstatě dochází k překrytí předmětu smlouvy (poskytnutí služby) a její příčiny (důvod uzavření smlouvy na dobu určitou).
- 4) 4. Brání rámcová dohoda, která je provedena směrnicí, vnitrostátní právní úpravě (a to ustanovením zákoníku o letecké a lodní dopravě), která vylučuje v případě využití obnovování smluv (které může představovat zneužití ve smyslu ustanovení 5), aby tyto smlouvy byly převedeny na pracovní poměr na dobu neurčitou (opatření stanovené v článku 326 zákoníku o letecké a lodní dopravě jen pro případ, že zaměstnanec poskytuje služby nepřetržitě po dobu delší než jeden rok, a za předpokladu, že mezi skončením smlouvy a uzavřením následující smlouvy neuběhne více než šedesát dní“

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 28. června 2013 — International Stem Cell Corporation v. Comptroller General of Patents

(Věc C-364/13)

(2013/C 260/54)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: International Stem Cell Corporation

Žalovaný: Comptroller General of Patents

Předběžná otázka

Jsou neoplozená lidská vajíčka, která byla k dělení a dalšímu vývoji stimulována partenogenezí a která na rozdíl od oplodněných vajíček obsahují pouze pluripotentní buňky a nejsou schopny se vyvinout v lidskou bytost, zahrnuta pod pojem „lidská embrya“, jenž je uveden v čl. 6 odst. 2 písm. c) směrnice 98/44/ES⁽¹⁾ o právní ochraně biotechnologických vynálezů?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/44/ES ze dne 6. července 1998 o právní ochraně biotechnologických vynálezů (Úř. věst. L 213, s. 13).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 1. července 2013 — Profit Investment SIM SpA, v likvidaci v. Stefano Ossi a Commerzbank AG

(Věc C-366/13)

(2013/C 260/55)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Profit Investment SIM SpA, v likvidaci

Žalovaný: Stefano Ossi, Commerzbank AG

Předběžné otázky

- 1) Lze považovat spojení mezi různými žalobami uváděné v čl. 6 odst. 1 nařízení č. 44/2001⁽¹⁾ za skutečně existující, je-li předmět nároků uplatňovaný v obou žalobách odlišný od právního titulu, na jehož základě byly u soudu vzneseny nároky, aniž by mezi nimi byl vztah podřízenosti nebo logické a právní neslučitelnosti, avšak případně vyhovění jednomu z nich by se eventuálně mohlo odrazit na rozsahu zájmu, na jehož ochranu byla podána druhá žaloba?
- 2) Může být požadavek písemné formy článku dohody o příslušnosti, který stanoví čl. 23 odst. 1 písm. a) uváděného nařízení, považován za splněný v případě, že je takový článek vložen do dokumentu (*Information memorandum*) připraveného jednostranně vydavatelem dluhopisů s tím, že se dohoda o příslušnosti uplatní na spory vzniklé s jakýmkoli následným nabyvatelem uvedených dluhopisů, pokud jde o jejich platnost; nebo se lze jinak domnívat, že vložení článku dohody o příslušnosti do dokumentu za účelem úpravy vydání dluhopisů určených k přeshraničnímu oběhu je formou, kterou připouštějí zvyklosti v mezinárodním obchodě ve smyslu čl. 23 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení?
- 3) Může být výraz „pokud předmět sporu tvoří smlouva“, použitý v čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení, chápán tak, že se týká pouze sporů, v nichž se má u soudu uplatnit právní závazek vyplývající ze smlouvy, a rovněž sporů úzce souvisejících s uvedeným závazkem, nebo má být rozšířen i na spory, v nichž se žalobce nejenže nedovolává smlouvy, ale popírá existenci právně platného smluvního vztahu a jeho cílem je dosáhnout vrácení toho, co bylo zapláceno na základě právního titulu, který nemá podle jeho názoru žádnou právní hodnotu?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věc (Úř. věst. L 12, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Roma (Itálie) dne 1. července 2013 — Pier Paolo Fabretti v. Agenzia delle Entrate

(Věc C-367/13)

(2013/C 260/56)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Roma

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pier Paolo Fabretti

Žalovaná: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Předběžné otázky

1) „Je skutečnost, že výhry získané osobami s bydlištěm v Itálii v hernách členských států Evropské unie podléhají oznamovací a zdaňovací povinnosti, jak je stanoveno v čl. 67 písm. d) nařízení prezidenta republiky č. 917 ze dne 22. prosince 1986 (TUIR — konsolidované znění zákona o dani z příjmu), v rozporu s článkem 49 Smlouvy o ES, nebo ji lze považovat za skutečnost opodstatněnou důvody veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví ve smyslu článku 46 Smlouvy o ES?“

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Oost-Brabant s-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 1. července 2013 — trestní řízení proti N.F. Gielenovi a dalším

(Věc C-369/13)

(2013/C 260/57)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Oost-Brabant s-Hertogenbosch

Účastníci původního řízení

N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom, A.A. Pruijboom

Předběžné otázky

1a) Může být chemická látka alfa-fenylacetonitril (CAS-č. 4468-48-8, dále jen „APAAN“) postavena na roveň uvedené látce l-Phenyl-2-Propanon (CAS-č. 103-79-7, dále jen „BMK“)? Rechtbank chce především zjistit, zda je třeba nizozemský výraz „bevatten“ [„uvedená“], resp. anglický výraz „containing“ a francouzský výraz „contenant“ vykládat v tom smyslu, že látka BMK musí být jako taková již obsažena v látce APAAN.

V případě záporné odpovědi na otázku 1a. chce Rechtbank Soudnímu dvoru předložit následující doplňující otázky:

1b) Má být APAAN pokládán za jednu z „látek ..., die zodanig zijn vermengd dat genoemde stoffen niet gemakkelijk of met economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd“ [„látek“, které „mají takové složení, že je nelze snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými nebo hospodárnými prostředky“], resp. „substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means“, resp. „une autre préparation contenant un ou plus de substances classifiées qui sont compo-

sées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre en oeuvre ou économiquement viables“? Podle policejních údajů obsažených v příloze 3 se zdá, že jde o relativně přehledný, pravděpodobně dokonce jednoduchý postup přeměny.

1c) Má pro odpověď na otázku 1b. zejména s ohledem na spojení „economische rendabele middelen [„hospodárnými prostředky“]/economically viable means/économiquement viable“, význam, že přeměnou APAAN na BMK se zjevně vydělá (lze vydělat) — v případě, že k přeměně dojde nelegálně — velké množství peněz, pokud se APAAN úspěšně zapracuje na BMK nebo amfetaminy, anebo pokud se BMK získaný z APAAN uvede (nelegálně) na trh?

2) Pojem „hospodářský subjekt“ je definován v čl. 2 písm. d) nařízení č. 273/2004⁽¹⁾ a čl. 2 písm. f) nařízení č. 111/2005⁽²⁾. Při hledání odpovědi na následující otázku se žádá, aby se vycházelo z předpokladu, že jde o uvedenou látku ve smyslu čl. 2 písm. a) nebo o látku, kterou je třeba postavit na roveň uvedené látce, ve smyslu „přílohy 1 uvedené látky ve smyslu čl. 2 písm. a)“ nařízení. Je třeba pod tímto pojmem „hospodářský subjekt“ chápat rovněž fyzickou osobu, která sama nebo spolu s právníkou osobou/právníckými osobami drží uvedenou látku (úmyslně) bez povolení, aniž existují ještě další podezření?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog (Úř. věst. L 47, s. 1; Zvl. vyd. 15/08, s. 46).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi (Úř. věst. 2005, L 22, s. 1).

Žaloba podaná dne 2. července 2013 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-378/13)

(2013/C 260/58)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: M. Patakia e A. Alcover San Pedro)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání

— Určit, že Řecká republika tím, že nepřijala opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora ze dne 6. října 2005 vydaného ve věci C-502/03, Komise v. Řecká republika, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU;

— uložit Řecké republice, aby zaplatila Komisi penále v navrhované výši 71 193,60 eur za každý den prodlení s plněním povinností vyplývajících z rozsudku vydanému ve věci C-502/03, a to ode dne vyhlášení rozsudku, který bude vydán v projednávané věci, až do dne splnění povinností vyplývajících z rozsudku vydaného ve věci C-502/03;

— uložit Řecké republice, aby zaplatila Komisi paušální částku ve výši 7 786,80 eur za den, a to ode dne vyhlášení rozsudku ve věci C-502/03 až do dne vyhlášení rozsudku, který bude vydán v projednávané věci, nebo do dne splnění povinností vyplývajících z rozsudku C-502/03, dojde-li k němu dříve;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1) V rozsudku vydanému dne 6. října 2005 ve věci C-502/03, Komise v. Řecká republika, Soudní dvůr rozhodl takto:

„1) Řecká republika tím, že nepřijala opatření nezbytná pro zajištění dodržování článků 4, 8 a 9 směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.“

2) Článek 260 odst. 1 SFEU stanoví, že shledá-li Soudní dvůr, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z výše uvedené Smlouvy, je tento stát povinen přijmout opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora.

3) Komise poté, co dodržela postup před zahájením soudního řízení, jenž je upraven v článku 260 SFEU, zaslala Řecké republice výzvu dopisem a doplňující výzvu dopisem, v nichž jí umožnila předložit své vyjádření k přijetí opatření ke splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku.

4) Komise poté, co provedla analýzu odpovědí Řecké republiky na výše uvedené dopisy a zvláště osmi zpráv o pokroku předložených Řeckou republikou, konstatovala, že Řecká republika více než sedm let po vydání výše uvedeného rozsudku stále nepřijala veškerá nezbytná opatření vyžadovaná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 6. října 2005 vydaného ve věci C-502/03, a rozhodla se podat žalobu podle čl. 260 odst. 2 SFEU.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. července 2013 Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. dubna 2013 ve věci T-51/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) v. Komise

(Věc C-379/13 P)

(2013/C 260/59)

Jednací jazyk: portugálština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (zástupci: N. Morais Sarmiento a L. Pinto Monteiro, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatele

Navrhovatel navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu v plném rozsahu;

— zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu;

— uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Nedodržení přiměřené lhůty pro přijetí rozhodnutí

1. Promlčení zahájení stíhání

Navrhovatel má za to, že napadené rozhodnutí bylo přijato po uplynutí lhůty čtyř let stanovené pro promlčení zahájení stíhání na základě nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 (1). A i kdyby došlo k případnému přerušení promlčecí doby pro zahájení řízení, v souladu s ustanoveními čl. 3 odst. 1 čtvrtého pododstavce uplynula lhůta rovnající se dvojnásobku promlčecí doby, aniž by bylo přijato rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že doba byla promlčena, musí být napadené rozhodnutí považováno za protiprávní rozhodnutí, které nelze vykonat.

2. Porušení zásady právní jistoty

Navrhovatel má za to, že skutečnost, že Komise nechala uplynout 20 let mezi údajným protiprávním jednáním a přijetím napadeného rozhodnutí, představuje porušení zásady právní jistoty. Tato základní zásada práva Evropské unie stanoví, že každá osoba má právo, aby její věc byla vyřízena unijními orgány v přiměřené lhůtě.

3. Porušení práva na obhajobu

Navrhovatel má za to, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu, jelikož tím, že uplynulo 20 let mezi údajným protiprávním jednáním a přijetím konečného rozhodnutí, byl navrhovatel připraven o možnost předložit své vyjádření včas, a sice v době, kdy měl ještě k dispozici dokumenty, které by mohly odůvodnit výdaje, o nichž má Komise za to, že nemohou být nahrazeny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. července 2013 Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. dubna 2013 ve věci T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) v. Komise

(Věc C-380/13 P)

(2013/C 260/60)

Jednací jazyk: portugálština

Účastníci/Účastnice řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (zástupci: N. Morais Sarmento a L. Pinto Monteiro, advogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatele

Navrhovatel navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu v plném rozsahu;
- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu;
- uložil Komisi povinnost nést vlastní náklady řízení a náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Nedodržení přiměřené lhůty pro přijetí rozhodnutí

1. Promlčení zahájení stíhání

Navrhovatel má za to, že napadené rozhodnutí bylo přijato po uplynutí lhůty čtyř let stanovené pro promlčení zahájení stíhání článkem 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽¹⁾. A i kdyby došlo k případnému přerušení promlčecí doby pro zahájení řízení, v souladu s ustanoveními čl. 3 odst. 1 čtvrtého

pododstavce uvedeného nařízení uplynula lhůta rovnající se dvojnásobku promlčecí doby, aniž by bylo přijato rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že příslušný nárok byl promlčen, musí být napadené rozhodnutí považováno za protiprávní rozhodnutí, které nelze vykonat.

2. Porušení zásady právní jistoty

Navrhovatel má za to, že skutečnost, že Komise nechala uplynout více než 20 let mezi údajným protiprávním jednáním a přijetím napadeného rozhodnutí, představuje porušení zásady právní jistoty. Tato základní zásada práva Evropské unie stanoví, že každá osoba má právo, aby její věc byla vyřízena unijními orgány v přiměřené lhůtě.

3. Porušení práva na obhajobu

Navrhovatel má za to, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu, jelikož tím, že uplynulo více než 20 let mezi údajným protiprávním jednáním a přijetím konečného rozhodnutí, byl navrhovatel připraven o možnost předložit své vyjádření včas, a sice v době, kdy měl ještě k dispozici dokumenty, které by mohly odůvodnit výdaje, o nichž má Komise za to, že nemohou být nahrazeny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340).

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. července 2013 Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 19. dubna 2013 ve věci T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) v. Komise

(Věc C-381/13 P)

(2013/C 260/61)

Jednací jazyk: portugálština

Účastnice řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (zástupci: N. Morais Sarmento a L. Pinto Monteiro, advogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatele

Navrhovatel navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu v plném rozsahu;
- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu;

— uložil Komisi povinnost nést vlastní náklady řízení a náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Nedodržení přiměřené lhůty pro přijetí rozhodnutí

1. Promlčení zahájení stíhání

Navrhovatel má za to, že napadené rozhodnutí bylo přijato po uplynutí lhůty čtyř let stanovené pro promlčení zahájení stíhání článkem 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95⁽¹⁾. A i kdyby došlo k případnému přerušení promlčecí doby pro zahájení řízení, v souladu s ustanoveními čl. 3 odst. 1 čtvrtého pododstavce uvedeného nařízení uplynula lhůta rovnající se dvojnásobku promlčecí doby, aniž by bylo přijato rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že příslušný nárok byl promlčen, musí být napadené rozhodnutí považováno za protiprávní rozhodnutí, které nelze vykonat.

2. Porušení zásady právní jistoty

Navrhovatel má za to, že skutečnost, že Komise nechala uplynout více než 20 let mezi údajným protiprávním jednáním a přijetím napadeného rozhodnutí, představuje porušení zásady právní jistoty. Tato základní zásada práva Evropské unie stanoví, že každá osoba má právo, aby její věc byla vyřízena jedinými orgány v přiměřené lhůtě.

3. Porušení práva na obhajobu

Navrhovatel má za to, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu, jelikož tím, že uplynulo více než 20 let mezi údajným protiprávním jednáním a přijetím konečného rozhodnutí, byl navrhovatel připraven o možnost předložit své vyjádření včas, a sice v době, kdy měl ještě k dispozici dokumenty, které by mohly odůvodnit výdaje, o nichž má Komise za to, že nemohou být nahrazeny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 5. července 2013 — M. G., N. R. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-383/13)

(2013/C 260/62)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Odvolaatelé: N. R.

M. G.

Odpůrce: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžné otázky

- 1) Pokud během přípravy rozhodnutí o prodloužení ve smyslu čl. 15 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES⁽¹⁾ ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí poruší vnitrostátní správní orgán obecnou zásadu dodržování práva na obhajobu, která je zakotvena také v čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie⁽²⁾, vede tato skutečnost bezpodmínečně a ve všech případech ke zrušení zajištění?
- 2) Umožňuje tato obecná zásada dodržování práva na obhajobu, aby bylo provedeno vážení zájmů, při němž se kromě závažnosti porušení uvedené zásady a poškození zájmů cizince, která z tohoto porušení plynou, zohlední rovněž zájmy členského státu, jimž slouží prodloužení zajištění?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, s. 98.

⁽²⁾ Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.

Žaloba podaná dne 5. července 2013 — Evropská komise v. Kyperská republika

(Věc C-386/13)

(2013/C 260/63)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, K. Herrmann a M. Patakia)

Žalovaná: Kyperská republika

Návrhová žádání

- Určit, že Kyperská republika tím, že nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí 2009/28/ES⁽¹⁾ o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES⁽²⁾ a 2003/30/ES⁽³⁾, nebo v každém případě tím, že tyto předpisy neoznámila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 27 odst. 1 této směrnice;

— uložit Kyperské republice v souladu s čl. 260 odst. 3 SFEU denní penále ve výši 11 404,80 eur, a to ode dne vyhlášení rozsudku Soudního dvora;

— uložit Kyperské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 se týká podpory využívání energie z obnovitelných zdrojů a změny a následného zrušení směrnice 2001/77/ES a 2003/30/ES. Podle článku 1 směrnice stanoví společný rámec pro podporu energie z obnovitelných zdrojů. Stanoví závazné národní cíle, pokud jde o celkový podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie a podíl energie z obnovitelných zdrojů v dopravě. Směrnice stanoví pravidla týkající se statistických převodů mezi členskými státy, společných projektů členských států a členských států a třetích zemí, záruk původu, správních postupů, informování a vzdělávání a přístupu energie z obnovitelných zdrojů k distribuční soustavě. Stanoví kritéria udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny.
- 2) Podle článku 27 směrnice 2009/28/ES musely členské státy přijmout vnitrostátní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 5. prosince 2010 a oznámit přijatá opatření Komisi; takové oznámení je inherentním prvkem povinnosti provést směrnice Evropské unie do vnitrostátního práva a povinnosti loajální spolupráce, přičemž tato skutečnost je rovněž uvedena v čl. 260 odst. 3 SFEU.
- 3) Na základě dopisů kyperských orgánů a vnitrostátních opatření oznámených během postupu před zahájením soudního řízení a před rozhodnutím o podání této žaloby Komise konstatovala, že Kyperská republika nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné k uvedení vnitrostátního rámce do souladu se směrnicí 2009/28/ES a rozhodla podat podle článku 258 SFEU ve spojení s čl. 260 odst. 3 SFEU žalobu k Soudnímu dvoru, aby bylo určeno, že Kyperská republika nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 27 odst. 1 této směrnice.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. července 2013 Řeckou republikou proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 17. května 2013 ve věci T-294/11, Řecká republika v. Evropská komise

(Věc C-391/13 P)

(2013/C 260/64)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Řecká republika (zástupce: I. Chalkias, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- přijmout kasační opravný prostředek;
- zrušit napadený rozsudek Tribunálu z důvodů uvedených v návrhu;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- V prvním důvodu kasačního opravného prostředku, který se týká odvětví olivového oleje, Řecká republika tvrdí, že napadený rozsudek je postižen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení obecných směrů obsažených v dokumentech AGRI/VI/5330/1997, AGRI/17933/2000 a AGRI/61495/2002 v platném znění, neboť Tribunál v něm považoval nesporné zlepšení kontrolního systému v odvětví olivového oleje v období 2004-2005 ve vztahu k období 2003-2004 za opakování protiprávního jednání a značné zhoršení odůvodňující navýšení opravy za období 2004-2005, zatímco zjevně nebylo namístě navýšit opravu 10 % uloženou za období 2003-2004 na 15 % za období 2004-2005 z důvodu opakování protiprávního jednání vzhledem k tomu, že došlo k mnohým zlepšením (neustálá aktualizace GIS-olivového oleje, zlepšení kontrol na místě a křížových kontrol, které vedou ke konstatování protiprávního jednání a uložení sankce).
- Ve druhém důvodu kasačního opravného prostředku, který se týká zemědělských plodin, Řecká republika tvrdí, že:

- 1) nesprávný výklad a použití obecných směrnic týkajících se uložení paušálních oprav v dřívější společné zemědělské politice na novou společnou zemědělskou politiku, když se sazby paušální opravy týkaly různých režimů kontroly, porušují unijní právo a zásadu proporcionality a

⁽¹⁾ OJ 2009 L 140, p. 16.

⁽²⁾ OJ 2001 L 283, p. 33.

⁽³⁾ OJ 2003 L 123, p. 42.

2) odůvodnění rozsudku Tribunálu není dostatečné, neboť ze srovnání údajů LPIS-GIS, které se použily pro rok 2007, a nových údajů LPIS-GIS, které byly aktualizovány v roce 2009, vyplynulo, že rozdíly a nedostatky jsou minimální a nepřesahují 2,4 %, a proto je oprava 5 % neodůvodněná, a to tím spíše, že nebyly zohledněny základní argumenty Recké republiky týkající se kvality správních křížových kontrol.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Barcelona (Španělsko) dne 9. července 2013 — Andrés Rabal Cañas v. Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Věc C-392/13)

(2013/C 260/65)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Andrés Rabal Cañas

Žalovaní: Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

Předběžné otázky

- 1) Musí být pojem „hromadné propouštění“, stanovený v čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice 98/59⁽¹⁾ a pod nějž spadá jakékoli „propouštění ze strany zaměstnavatele z jednoho nebo několika důvodů, které nesouvisí s osobou zaměstnance“, s přihlédnutím ke stanovenému početnímu limitu, vykládán vzhledem k tomu, že jde o pojem práva Společenství, tak, že znemožňuje nebo brání tomu, aby vnitrostátní prováděcí předpis omezil rozsah tohoto pojmu pouze na určitý druh skončení pracovního poměru, odpovídající „hospodářským, technickým, organizačním nebo výrobním důvodům“, jak činí čl. 51 odst. 1 Estatuto de los Trabajadores?
- 2) Musí být pro účely stanovení počtu propuštěných osob, které je třeba započítat při zjišťování, zda vznikla situace „hromadného propouštění“ podle čl. 1 odst. 1 směrnice 98/59, ať již ve smyslu „propouštění ze strany zaměstnavatele“ [čl. 1 odst. 1 písm. a)] nebo ve smyslu „skončení pracovního poměru ze strany zaměstnavatele, z jednoho nebo několika důvodů, které se netýkají osoby zaměstnance, je-li propuštěných zaměstnanců nejméně pět“ [druhý pododstavec tohoto ustanovení], zohledněny také případy individuálního skončení pracovního poměru na dobu určitou (sjednaného na určité časové období, dílo nebo službu), jako jsou případy stanovené v čl. 49 odst. 1 písm. c) Estatuto de los Trabajadores?
- 3) Je pojem „hromadná propouštění na základě pracovních smluv uzavřených na dobu určitou nebo pro vykonání určitých prací“ pro účely pravidla pro nepoužití směrnice 98/59 podle čl. [1 odst. 1]2 písm. a) definován výlučně prostřednictvím striktně kvantitativního kritéria stanoveného v čl. 1 odst. 1 písm. a), nebo vyžaduje také to, aby příčina hromadného propouštění vyplývala z téhož rámce hromadného uzavírání pracovních smluv na stejnou dobu, tutéž službu nebo totéž dílo?

4) Lze v souvislosti s pojmem „podnik [závod]“, jakožto „pojmem práva Společenství“ zásadním pro určení situací, jež mají být v kontextu čl. 1 odst. 1 směrnice 98/59 považovány za „hromadné propouštění“, a také s ohledem na skutečnost, že uvedená směrnice má povahu minimální normy, což stanoví její článek 5, připustit takový výklad, který umožňuje, aby předpis, který provádí směrnici do právního řádu členského státu, v případě Španělska čl. 51 odst. 1 Estatuto de los Trabajadores, odkazoval při stanovování početního limitu výlučně na celý „podnik“, čímž jsou vyloučeny situace, v nichž by v případě, že by byl referenční jednotkou „podnik [závod]“, došlo k překročení početního limitu, který uvedené ustanovení zavádí?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění (Úř. věst. L 225, s. 16; Zvl. vyd. 05/03, s. 327).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 11. července 2013 — Ministerstvo práce a sociálních věcí v. Mgr. K. B.

(Věc C-394/13)

(2013/C 260/66)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Druhá účastnice řízení: Mgr. K. B.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 76 nařízení Rady (ES) č. 1408/71⁽¹⁾ o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství tak, že je za okolností, jaké jsou v této věci, tj. žadatelka i její manžel a dítě žijí ve Francii, manžel tam pracuje, mají tam středobod svých zájmů a žadatelka v plném rozsahu čerpala rodinnou dávku, PAJE — prestation d'accueil du jeune enfant, ve Francii, Česká republika státem příslušným k poskytnutí rodinné dávky — rodičovského příspěvku?

Pokud je odpověď na otázku č. 1 kladná:

2) Je třeba vykládat přechodná ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽¹⁾ o koordinaci systémů sociálního zabezpečení tak, že ukládají poskytovat rodinnou dávku Českou republikou po 30.4.2010, třebaže příslušnost státu může být od 1.5.2010 ovlivněna novou definicí bydliště podanou nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009⁽²⁾, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (čl. 22 a násl.)?

Pokud je odpověď na otázku č. 1 záporná:

3) Je třeba vykládat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (zejména čl. 87) tak, že je za okolností, jaké jsou v projednávané věci, Česká republika od 1.5.2010 příslušným státem k poskytování rodinné dávky?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35.

⁽²⁾ Úř. věst. L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72.

⁽³⁾ Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1; oprava v Úř. věst. L 147, s. 48.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Satakunnan käräjäoikeus (Finsko) dne 12. července 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry v. Elektrobudowa Spolka Akcyjna

(Věc C-396/13)

(2013/C 260/67)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Satakunnan käräjäoikeus (Finsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sähköalojen ammattiliitto ry

Žalovaná: Elektrobudowa Spółka Akcyjna

Předběžné otázky

- 1) Mohou se odbory jednající v zájmu pracovníků odvolávat vůči poskytovateli služeb z jiného členského státu přímo na článek 47 Listiny základních práv Evropské unie, jako bezprostřední pramen práva, je-li ustanovení (článek 84 polského zákoníku práce), jemuž je výtýkáno, že je v rozporu článkem 47, čistě vnitrostátním ustanovením?
- 2) Vyplývá v soudním řízení, jehož předmětem jsou splatné pohledávky ve smyslu směrnice 96/71/ES⁽¹⁾, a které je

vedeno ve státě, ve kterém je práce vykonávána, z unijního práva, zejména ze zásady účinné právní ochrany vyplývající z článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i z čl. 5 odst. 2 a z článku 6 uvedené směrnice, vykládané ve spojení se svobodou odborového sdružování zakotvenou v článku 12 Listiny základních práv, že vnitrostátní soud musí ponechat nepoužitým ustanovení zákoníku práce domovského státu pracovníků, které brání postoupení mzdové pohledávky za účelem vymáhání na odbory státu, ve kterém je práce vykonávána, pokud příslušné ustanovení státu, ve kterém je práce vykonávána, postoupení splatné mzdové pohledávky za účelem vymáhání a tím i postavení žalobce na odbory, v nichž jsou sdruženi všichni pracovníci, kteří svoji pohledávku za účelem vymáhání postoupili, připouští?

- 3) Je nutno ustanovení protokolu č. 30 k Lisabonské smlouvě vykládat v tom smyslu, že je musí zohlednit i jiný, než v Polsku nebo ve Spojeném království nacházející se vnitrostátní soud, pokud dotčený spor vykazuje úzkou vazbu na Polsko, a zejména pokud právem, které je rozhodné pro pracovní smlouvy, je polské právo? Řečeno jinak: Brání polsko-britský protokol finskému soudu v konstatování, že právní nebo správní předpisy, správní praxe nebo správní opatření Polska porušují základní práva, svobody a zásady proklamované v Listině základních práv Evropské unie?
- 4) Je nutno čl. 14 odst. 2 nařízení č. 593/2008 s ohledem na článek 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání použití vnitrostátní právní úpravy členského státu, podle níž je zakázáno, postupovat pohledávky a nároky vyplývající z pracovního poměru?
- 5) Je nutno čl. 14 odst. 2 nařízení č. 593/2008 vykládat v tom smyslu, že právem, jímž se řídí postoupení pohledávek vyplývajících z pracovní smlouvy, je právo, jímž se podle nařízení č. 593/2008 řídí dotčená pracovní smlouva, aniž by záviselo na tom, zda na obsah konkrétního nároku mají vliv i ustanovení jiného práva?
- 6) Je nutno článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat ve světle článků 56 a 57 SFEU v tom smyslu, že pojem minimální mzda zahrnuje základní hodinovou mzdu podle příslušné mzdové třídy, garantovanou úkolovou mzdu, příspěvek na dovolenou, pevný denní příspěvek a náhradu za dobu strávenou cestou na pracoviště, v souladu s tím, jak byly tyto pracovní podmínky, jež spadají pod přílohu směrnice, dohodnuty v kolektivní smlouvě, která byla prohlášena za obecně závaznou?
- 6.1) Je nutno články 56 [a 57] SFEU a/nebo článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat v tom smyslu, že brání členským státům, aby jako takzvaný hostitelský stát ve svých vnitrostátních právních předpisech (obecně závazné kolektivní smlouvě) uložili poskytovateli služeb z jiného členského státu, vyplácet pracovníkům vyslaným na území hostitelského státu, náhradu za dobu strávenou cestou na pracoviště a denní příspěvek, pokud se zohlední, že podle příslušných vnitrostátních právních předpisů se vyslaný

pracovník během celé doby vyslání považuje za pracovníka, který je na služební cestě, má tedy nárok na náhradu za dobu na cestě a na diety?

6.2) Je nutno články 56 a 57 SFEU a/nebo článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat v tom smyslu, že znemožňují vnitrostátnímu soudu odmítnout uznat případné zařazení do mzdových tříd, které bylo provedeno podnikem z jiného členského státu v jeho domovském státě?

6.3) Je nutno články 56 a 57 SFEU a/nebo článek 3 směrnice 96/71/ES vykládat v tom smyslu, že zaměstnavatelé z jiného členského státu dovolují, účinně a pro soud státu, ve kterém je práce vykonávána, závazně stanovit zařazení pracovníků do mzdových tříd, pokud v obecně závazné kolektivní smlouvě státu, ve kterém je práce vykonávána, je — pokud jde o výsledek — stanoveno jiné zařazení do mzdových tříd, nebo může hostitelský členský stát, do něhož byli pracovníci poskytovatele služeb pocházejícího z jiného členského státu vysláni, tomuto poskytovateli služeb nařídít, která ustanovení musí při zařazování pracovníků do mzdových tříd respektovat?

6.4) Je nutno při výkladu článku 3 směrnice 96/71/ES ve světle článků 56 a 57 SFEU považovat ubytování, jehož náklady musí na základě kolektivní smlouvy uvedené v otázce č. 6 nést zaměstnavatel, a stravenky, které poskytovatel služeb pocházející z jiného členského státu poskytuje na základě pracovní smlouvy, za náhradu výdajů vzniklých v důsledku vyslání, nebo spadají pod pojem minimální mzda ve smyslu čl. 3 odst. 1?

6.5) Je nutno článek 3 směrnice 96/71/ES ve spojení s články 56 a 57 SFEU vykládat v tom smyslu, že obecně závazná kolektivní smlouva státu, ve kterém je práce vykonávána, musí být při výkladu otázky týkající se úkolového odměňování, náhrady za dobu strávenou cestou na pracoviště a denních příspěvků považována za odůvodněnou požadavkem veřejného pořádku?

Žaloba podaná dne 17. července 2013 — Evropská komise v. Rumunsko

(Věc C-405/13)

(2013/C 260/68)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae, jako zmocněnci)

Žalované: Rumunsko

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Rumunsko tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s ustanoveními čl. 2 bodu 1, čl. 3 odst. 5 písm. b), čl. 3 odst. 7 a 8, čl. 3 odst. 9 písm. c), článku 5, čl. 7 odst. 4, čl. 9 odst. 1 až 7, čl. 10 odst. 2 a 5, čl. 11 odst. 8, čl. 13 odst. 4, čl. 13 odst. 5 písm. b), čl. 16 odst. 1 a 2, čl. 25 odst. 1, čl. 26 odst. 2 písm. c), čl. 31 odst. 3, čl. 34 odst. 2, čl. 37 odst. 1 písm. k), p) a q), čl. 37 odst. 3 písm. b) a d), čl. 37 odst. 10 až 12, čl. 38 odst. 1, čl. 39 odst. 1, 4 a 8, jakož i přílohy I bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES⁽¹⁾, nebo v každém případě tím, že o nich neinformovalo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 49 odst. 1 uvedené směrnice;

— uložit Rumunsku podle čl. 260 odst. 3 SFEU penále ve výši 30 228,48 euro za každý den prodlení ode dne vyhlášení rozsudku v této věci z důvodu nesplnění povinnosti informovat Komisi o opatřeních nezbytných k dosažení souladu se směrnicí 2009/72/ES;

— uložit Rumunsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 3. března 2011.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vyslání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, s. 1).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, s. 55

Žaloba podaná dne 17. července 2013 — Evropská komise v. Rumunsko

(Věc C-406/13)

(2013/C 260/69)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae, zmocněnci)

Žalované: Rumunsko

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Rumunsko tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s ustanoveními čl. 3 odst. 3 a 4, čl. 4 odst. 2, článku 8, čl. 9 odst. 1 až 7, čl. 10 odst. 2 a 5, čl. 13 odst. 1 a 5, čl. 14 odst. 4, čl. 14 odst. 5 písm. b), čl. 16 odst. 1, čl. 25 odst. 5, čl. 36 odst. 9 třetího pododstavce, čl. 41 odst. 1 písm. d), g) a q), čl. 41 odst. 3 písm. b) a d), čl. 41 odst. 6 písm. a) a c), čl. 41 odst. 10 až 12, čl. 42 odst. 1, čl. 43 odst. 1, 4 a 8, článku 48, jakož i přílohy I bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES⁽¹⁾, nebo v každém případě tím, že o nich neinformovalo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 54 odst. 1 této směrnice;
- uložit Rumunsku podle čl. 260 odst. 3 SFEU penále ve výši 30 228,48 euro za každý den prodlení ode dne vyhlášení rozsudku v této věci z důvodu nesplnění povinnosti informovat Komisi o opatřeních nezbytných k dosažení souladu se směrnicí 2009/73/ES;
- uložit Rumunsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 3. března 2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, s. 94**Kasační opravný prostředek podaný dne 19. července 2013 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. května 2013 ve věci T-249/11, Sanco v. OHIM — Marsalman (ztvárnění kuřete)**

(Věc C-411/13 P)

(2013/C 260/70)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(zástupci: J. Crespo Carrillo a A. Folliard-Monguiral, jako zmocněnci)

Další účastnice řízení: Sanco, SA

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit napadený rozsudek,
- vydat nový rozsudek a zamítnout žalobu podanou proti napadenému rozhodnutí nebo vrátit věc zpět k Tribunálu,
- uložit žalobkyni před Tribunálem náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1) Tribunál porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾ tím, že se opřel o nesprávný výklad rozsahu služeb, na které se vztahuje přihlašovaná ochranná známka a jež jsou zařazeny do tříd 35 a 39. Analýza podobnosti výrobků a služeb je nesprávná, jelikož Tribunál nezhlednil skutečnost, že z rozsahu služeb, na které se vztahuje přihlašovaná ochranná známka, jsou vyloučeny činnosti hospodářského subjektu, který nabízí své výrobky svým jménem. Otázka, zda takové služby musí být ve smyslu Niceského třídění poskytovány jménem třetí osoby, je právní otázkou, kterou musí objasnit Soudní dvůr.

2) Tribunál porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 tím, že posoudil komplementaritu výrobků nebo služeb v závislosti na významu, který má podle vnímání relevantní veřejnosti výrobek nebo služba „pro nákup“ jiných výrobků nebo služeb. Tribunál neposoudil, zda je komplementarita výrobků a služeb založená na vzájemném propojení, jako je například jejich společném používání, striktně objektivní, nezbytná a žádoucí.

3) Tribunál porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 tím, že dospěl k závěru, že některé komplementární

výrobky nebo služby byly automaticky podobné, i když jsou jen velmi málo podobné, aniž by ověřil, zda rozdíly vyplývající z jiných faktorů nemohly neutralizovat tuto komplementaritu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. července 2013 Španělským královstvím proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 29. května 2013 ve věci T-384/10, Španělské království v. Evropská komise

(Věc C-429/13 P)

(2013/C 260/71)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— v každém případě přijmout kasační opravný prostředek a částečně zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 29. května 2013 ve věci T-384/10, Španělské království v. Komise;

— částečně zrušit rozhodnutí Komise C(2010) 4147 ze dne 30. června 2010 o snížení podpory poskytnuté z Fondu soudržnosti na následující (skupiny) projektů: „Zásobování obyvatelstva žijícího v povodí řeky Guadiana vodou: okres Andévalo“ (2000.ES.16.C.PE.133), „Sanace a vyčištění povodí řeky Guadalquivir: oblast Guadaira, Aljarafe a chráněné přírodní oblasti řeky Guadalquivir“ (2000.16.C.PE.066) a „Zásobování systémů obcí v provinciích Granada a Malaga vodou“ (2002.ES.16.C.PE.061);

— v každém případě uložit odpůrkyni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Nesprávné právní posouzení pojmu „stavba“, jelikož Tribunál měl za to, že každá síť představuje stavbu ve smyslu čl. 1 písm. c) směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce ⁽¹⁾.

Napadený rozsudek se odchyluje od judikatury uvedené v rozsudku ze dne 5. října 2000, Komise v. Francie (C-16/98, Recueil, s. I-8315) v tom smyslu, že nezohledňuje nutnost zeměpisné návaznosti všech staveb a jejich vzájemné závislosti, a sice nutnost vzájemného propojení za účelem poskytování služby.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 199, s. 54.

TRIBUNÁL

Usnesení Tribunálu ze dne 4. července 2013 — Just Music Fernsehbetriebs v. OHIM — France Télécom (Jukebox)

(Věc T-589/10) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zrušení starší ochranné známky — Nevydání rozhodnutí ve věci“)

(2013/C 260/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Just Music Fernsehbetriebs GmbH (Landshut, Německo) (zástupce: T. Kaus, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: France Télécom (Paříž, Francie) (zástupce: C. Bertheux Scotte, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 14. října 2010 (věc R 1408/2009-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi France Télécom a Just Music Fernsehbetriebs GmbH.

Výrok

1) O žalobě již není třeba rozhodovat.

2) Just Music Fernsehbetriebs GmbH a France Télécom ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů vynaložených Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 5.3.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. července 2013 — Nutrichem Diät + Pharma v. OHIM — Gervais Danone (Active)

(Věc T-414/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 260/73)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Německo) (zástupci: D. Jochim a R. Egerer, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), (zástupci: původně K. Klüpfel, poté D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Compagnie Gervais Danone (Levallois Perret, Francie) (zástupce: M. de Justo Bailey, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 4. května 2011 (věc R 683/2010-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Nutrichem Diät + Pharma GmbH a Compagnie Gervais Danone.

Výrok

1) O žalobě již není třeba rozhodovat.

2) Žalobkyně a vedlejší účastnice ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení žalovaného.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 298, 8.10.2011.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 5. července 2013 —
Zweckverband Tierkörperbeseitigung v. Komise**

(Věc T-309/12 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Vyplacení příspěvků sdružení veřejného práva — Státní podpory — Povinnost navrácení — Návrh na odklad vykonatelnosti — Naléhavost“)

(2013/C 260/74)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (Rivenich, Německo) (zástupce: A. Kerkmann, advokátka)

Žalovaná: Evropská Komise (zástupci: R. Sauer a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Saria Bio Industries AG & Co. KG (Selm, Německo); SecAnim GmbH (Lünen, Německo); a Knochen- und Fett-Union (KFU) GmbH (Selm) (zástupci: U. Karpenstein a C. Johann, advokáti)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 25. dubna 2012 o státní podpoře SA.25051 (C-19/2010) (ex NN 23/2010), kterou Německo poskytlo ve prospěch Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (Úř. věst. L 236, s. 1.).

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 17. července 2013 —
Borghezio v. Parlament**

(Věc T-336/13 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Evropský parlament — Akt, kterým se poslanec vylučuje ze své politické skupiny — Návrh na odklad vykonatelnosti — Zjevná nepřipustnost hlavní žaloby — Nepřipustnost návrhu — Nedostatek naléhavosti“)

(2013/C 260/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Mario Borghezio (Turín, Itálie) (zástupce: H. Laquay, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Lorenz, N. Görlitz a M. Windisch, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti aktu Evropského parlamentu přijatého formou prohlášení, které jeho předseda učinil na plenárním zasedání dne 10. června 2013, podle něž se žalobce s účinností ode dne 3. června 2013 stává nezařazeným poslancem, a je tedy od tohoto dne vyloučen z politické skupiny „Evropa Svobody a Demokracie“

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Žaloba podaná dne 27. června 2013 — Groupe Léa Nature
v. OHIM — Debonaire Trading (SO'BiO ětic)**

(Věc T-341/13)

(2013/C 260/76)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Groupe Léa Nature (Périgny, Francie) (zástupce: S. Arnaud, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Debonaire Trading Internacional, Lda (Funchal, Portugalsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil rozhodnutí R 203/2011-1 prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 26. března 2013 oznámené dne 18. dubna 2013;
- uložil společnosti DEBONAIRE TRADING INTERNACIONAL LDA a OHIM náhradu nákladů, které vznikly v řízení před Tribunálem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „SO'Bio ětic“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 24 a 25 — přihláška ochranné známky Společenství č. 6 827 281

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: přihlášky ochranné známky Společenství a ochranné známky Spojeného království slovního označení „SO...?“ *et al.*, pro výrobky zařazené do tříd 3 a 2

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení sporného rozhodnutí a zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství pro všechny požadované výrobky zařazené do tříd 3 a 25

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení o ochranné známce Společenství.

Majitel/ka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německé nezapsané označení „FUNNY BANDS“ pro vícero výrobků, služeb a činností

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 4 nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 28. června 2013 — Out of the blue v. OHIM — Dubois et al. (FUNNY BANDS)

(Věc T-344/13)

(2013/C 260/77)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Out of the blue KG (Lilienthal, Německo) (zástupci: G. Hasselblatt a D. Kipping, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Frédéric Dubois et al. (Lasne, Belgie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 4. dubna 2013 ve věci R 542/2012-2;
- uložil OHIM náhradu jeho nákladů řízení, jakož i náhradu nákladů řízení žalobkyně;
- v případě, že se F. Dubois připojí k řízení jako vedlejší účastník, rozhodl, že ponese vlastní náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka obsahující slovní prvek „FUNNY BANDS“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 14, 17 a 35 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 350 794

Žaloba podaná dne 4. července 2013 — Zentralverband de Deutschen Bäckerhandwerks v. Komise

(Věc T-354/13)

(2013/C 260/78)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Zentralverband de Deutschen Bäckerhandwerks e. V. (Berlín, Německo) (zástupci: I. Jung, M. Teworte-Vey, A. Renvert a J. T. Saatkamp, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 8. dubna 2013 ve věcech Kołocz śląski/Kołacz śląski — Schlesischer Streuselkuchen (Ref. Ares [2013] 619104 — 10. duben 2013).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z nesprávného právního základu

- Žalobce uvádí, že žalovaná své rozhodnutí o návrhu žalobce na zrušení zápisu „Kołocz śląski/Kołacz śląski“ jako zeměpisného označení nesprávně opřela o nové znění nařízení (EU) č. 1151/2012 ⁽¹⁾ platné v okamžiku přijetí rozhodnutí žalované, přičemž ho měla opřít o staré nařízení (ES) č. 510/2006 ⁽²⁾, které bylo platné v okamžiku podání návrhu žalobce. Žalovaná tím porušila zásadu „*tempus regit actum*“.

— Žalobce dále uvádí, že návrh na zrušení zápisu je podle nařízení č. 510/2006 přípustný a opodstatněný. V této souvislosti krom toho uvádí, že existují dva důvody pro zrušení (předmětné označení je zdruhověným názvem ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení č. 510/2006; zeměpisná oblast Slezsko byla v zápisu nesprávně vymezená) ve smyslu čl. 12 odst. 2 nařízení č. 510/2006 a že odlišný výklad a odlišné používání tohoto ustanovení by porušil základní práva pekáren ve Spolkové republice Německo

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení nařízení č. 1151/2012

— žalobce uvádí, že návrh by byl přípustný a opodstatněný i tehdy, pokud by se posoudil na základě nařízení č. 1151/2012.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, s. 1)

(²) Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 93, s. 12)

Žaloba podaná dne 4. července 2013 — easyJet Airline v. Komise

(Věc T-355/13)

(2013/C 260/79)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: easyJet Airline Co. Ltd (Londýn, Spojené království), (zástupci: M. J. Werner a R. Marian, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise C(2013) 2727 final ze dne 3. května 2013 ve věci COMP/39.869 — easyJet/Schiphol a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí trpí vadou spočívající v nesprávném právním posouzení (nesprávný výklad ustanovení článku 13 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (¹)) a současně ve zjevně nesprávném posouzení (chybný závěr, že vnitrostátní řízení v Nizozemsku znamenalo vyřízení věci vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž)

2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušuje podstatou procesní náležitost v tom směru, že pro zamítnutí neuvádí odpovídající odůvodnění. Komise navíc neposoudila veškeré skutkové a právní okolnosti, na které ji žalobkyně upozornila.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1)

Žaloba podaná dne 5. července 2013 — European Space Imaging v. Komise

(Věc T-357/13)

(2013/C 260/80)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Space Imaging GmbH (Mnichov, Německo), (zástupce: W. Trautner)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí o zrušení užšího řízení oznámené dopisem ze dne 5. června 2013;

— zrušil rozhodnutí o novém zadání prostřednictvím otevřeného řízení oznámené dopisem ze dne 5. června 2013;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality.

— Žalobkyně tvrdí, že Komise tím, že zrušila zadávací řízení na dodání satelitních údajů a s nimi souvisejících služeb na podporu kontrol v rámci společné hospodářské politiky (Úř. věst. 2012/S 183-299269), porušila zásadu proporcionality zakotvenou v čl. 89 odst. 1 finančního nařízení⁽¹⁾. V této souvislosti zejména uvádí, že postup Komise porušuje obecnou zásadu, podle které má být zrušení zadávacího řízení posledním prostředkem („ultima ratio“). Žalobkyně je toho názoru, že Komise byla povinna vyzvat uchazeče k podání konkrétních nabídek před tím, než mohla rozhodnout, zda skutečně nebyly podány žádné hospodářsky výhodné nabídky.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady transparentnosti.

— Žalobkyně v rámci druhého žalobního důvodu uvádí, že Komise porušila zásadu transparentnosti zakotvenou v čl. 89 odst. 1 finančního nařízení tím, že odmítla poskytnout konkrétní informace odůvodňující zrušení veřejného zadávacího řízení. Žalobkyně zejména nemůže ověřit, zda uplatňované důvody vůbec existují. Dále uvádí, že vysoce specializovaná povaha trhu dodavatelů satelitních údajů má za důsledek významné omezení počtu potenciálních uchazečů a v této souvislosti kritizuje skutečnost, že Komise před vydáním svého rozhodnutí o zrušení nabídkového řízení neupozornila, že pokud nebude dosaženo určitého počtu uchazečů, přichází v úvahu zrušení zadávacího řízení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

Žaloba podaná dne 8. července 2013 — VECCO a další v. Komise

(Věc T-360/13)

(2013/C 260/81)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindingen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) (Memmingen, Německo) a 185 dalších (zástupci: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— Prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

— určil, že nařízení Komise (EU) č. 348/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se mění příloha XIV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (Úř. věst. L 108, s. 1) je částečně protiprávní a zakládá se na zjevně nesprávném posouzení a porušuje čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006 (dále jen „nařízení REACH“), zásadu proporcionality a právo na obhajobu (včetně zásady řádné správy a nejvyšší kvality vědeckých posouzení);

— částečně zrušil nařízení Komise (EU) č. 348/2013 v rozsahu, v jakém neobsahuje v příloze v řádku 16 pátém sloupci pod názvem „Osvobozené (kategorie) použití“ následující výjimku: „použití oxidu chromového pro výrobní účely ve vodním roztoku, čímž je splněna maximální hodnota expozice 5 µg/m³ (nebo 0.005 mg/m³)“ nebo podobné znění, jehož cílem je vynětí „použití oxidu chromového při elektrolytickém pokovování, leptacích postupech, elektrolytickém leštění a při dalších postupech a technologiích úpravy povrchů, jakož i při mísení“ z rozsahu působnosti napadeného aktu, nebo slovní spojení s tímtéž účinkem;

— uložil žalované změnit nařízení Komise (EU) č. 348/2013 tak, aby vyhovělo rozsudku Tribunálu; a

— uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobci předkládají čtyři žalobní důvody.

1) Podle prvního žalobního důvodu je nařízení Komise (EU) č. 348/2013 protiprávní, protože je založeno na řadě zjevně nesprávných posouzení a musí být zrušeno v rozsahu, v jakém neobsahuje výjimku z povolení ve vztahu k použití oxidu chromového v odvětví pokovování chromem.

2) Podle druhého žalobního důvodu se nařízení Komise (EU) č. 348/2013 zakládá na posouzení rizika spojeného s výkonem pracovní činnosti při použití oxidu chromového při pokovování chromem, které je vědecky a právně chybné (zjevně nesprávné posouzení).

3) Podle třetího žalobního důvodu nařízení Komise (EU) č. 348/2013 porušuje čl. 58 odst. 2 nařízení REACH a zásadu proporcionality.

- 4) Podle čtvrtého žalobního důvodu nebyl žalobcům umožněn přístup ke klíčovému dokumentům, které představují základ nařízení Komise (EU) č. 348/2013 a žalovaná tudíž porušila právo žalobců na obhajobu a zásadu řádné správy a nejvyšší kvality vědeckých posouzení.

Žaloba podaná dne 9. července 2013 — Menelaus v. OHIM — Garcia Mahiques (VIGOR)

(Věc T-361/13)

(2013/C 260/82)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Menelaus BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: V. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Španělsko), F. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu vydané dne 23. dubna 2013 ve věci R 88/2012-2 v rozsahu, v němž zrušilo rozhodnutí zrušovacího oddělení OHIM ze dne 10. listopadu 2011 ve věci C-5061;
- zamítl odvolání podané dalšími účastníky řízení proti rozhodnutí zrušovacího oddělení vydanému dne 10. listopadu 2011 ve věci C-5061;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které žalobkyně vynaložila v řízení před odvolacím senátem;
- uložil Vincente Garcia Mahiquesovi a Felipe Garcia Mahiquesovi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které žalobkyně vynaložila v řízení před odvolacím senátem, pokud další účastníci vstoupí do řízení před Tribunálem jako vedlejší účastníci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka VIGOR — přihláška ochranné známky Společenství č. 4 386 371.

Majitelka ochranné známky Společenství: Menelaus B.V.

Účastníci řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Vincente Garcia Mahiques a Felipe Garcia Mahiques.

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: důvody vyplývající z ustanovení čl. 8 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti.

Rozhodnutí odvolacího senátu: částečné vyhovění odvolání, zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítá návrh na prohlášení neplatnosti ve vztahu k některým výrobkům třídy 21 a zamítnutí odvolání ve zbývajících částech.

Dovolávané žalobní důvody: porušení pravidla 22 bodu 4 a pravidel 79 až 82 nařízení Komise č. 2686/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství; porušení ustanovení čl. 57 odst. 2 ve spojení s čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009; porušení ustanovení čl. 57 odst. 2 ve spojení s čl. 15 odst. 1 písm. a) a s článkem 75 nařízení č. 207/2009; porušení ustanovení čl. 56 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 41 odst. 1 nařízení č. 207/2009; porušení ustanovení čl. 57 odst. 2 a 3 ve spojení s čl. 76 odst. 2 a s pravidly 40 a 22 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 12. července 2013 — Mocek a Wentta v. OHIM — Lacoste (KAJMAN)

(Věc T-364/13)

(2013/C 260/83)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eugenia Mocek (Chojnice, Polsko) a Jadwiga Wentta (Chojnice, Polsko) (zástupce: K. Grala, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Lacoste SA (Paříž, Francie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 10. května 2013 ve věci R 2466/2010-4 a poskytl ochranu ochranné známce přihlašované pro veškeré výrobky, kterých se týká přihláška;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení před Tribunálem, včetně nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi, jakož i náhradu nezbytných nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi v souvislosti s řízením před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Příhlašovatelky ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka v zelené, bílé a šedé barvě obsahující slovní prvek „KAJMAN“ umístěný mezi hřbetem a hlavou krokodýla pro výrobky a služby zařazené do tříd 18, 20, 22, 25 a 36 — Zápis ochranné známky Společenství č. 5 686 845

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Černobílá obrazová ochranná známka Společenství zobrazující krokodýla a slovní ochranná známka Společenství „CROCODILE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 18, 20, 24, 25 a 36

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námítky v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž byla zamítnuta námítka pro výrobky a služby zařazené do tříd 18 a 25, a zamítnutí napadené přihlášky ochranné známky Společenství pro tyto výrobky

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 15. července 2013 — Polská republika v. Evropská komise

(Věc T-367/13)

(2013/C 260/84)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí rozhodnutí Komise 2013/214/EU ze dne 2. května 2013 (oznámeno pod číslem C[2013] 2436), kterým

se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽¹⁾ v rozsahu, ve kterém vylučuje z financování Evropskou unií výdaje vynaložené platební agenturou schválenou Polskou republikou ve výši 8 292 783,94 eur a 71 610 559,39 eur;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z porušení čl. 7 odst. 4 prvního pododstavce nařízení (ES) č. 1258/1999 a čl. 31 odst. 1 nařízení (ES) č. 1290/2005, neboť na základě nesprávného skutkového zjištění a nesprávného výkladu práva byla provedena finanční oprava, přestože výdaje polských orgánů byly vynaloženy v souladu s právními předpisy Společenství.

Podle názoru žalobkyně Komise odůvodnila provedenou finanční opravu pěti údajnými vadami při provádění opatření „podpora pro částečně soběstačná hospodářství“. První vada se měla týkat porušení údajného požadavku, aby příjemce vyhradil minimálně 50 % podpory pro restructuralizační opatření. Druhou vadou měla být chybějící vzájemná kontrola zemědělských užitkových zvířat v rámci správné kontroly prvotního návrhu týkající se správnosti hospodářské velikosti podniku uvedené zemědělcem (EVJ). V případě třetí vady se mělo jednat o porušení údajného požadavku, aby byly v prvním roce provádění programu prováděny kontroly na místě. Čtvrtá vada spočívala podle názoru Komise v tom, že chyběla přiměřená souvislost mezi mezitímními cíli a podnikovou potřebou. V případě páté vady se naopak mělo jednat o porušení údajného požadavku kvantitativního stanovení mezitímních cílů. Žalobkyně napadá právní názor i skutková zjištění Komise s ohledem na všechny výše uvedené údajné vady.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí, neboť byla použita metoda finanční opravy, která je v hrubém rozporu s čl. 7 odst. 4 čtvrtým pododstavcem nařízení (ES) č. 1258/1999 a čl. 31 odst. 2 nařízení (ES) č. 1290/2005, jakož i s pokyny č. VI/5330/97.

Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Komise uplatnila metodu opravy, která je v rozporu s unijním právem a s pokyny č. VI/5330/97. Bilaterální postup kromě toho polským orgánům neumožnil přezkoumat posouzení zjištěných nesrovnalostí, neboť Komise začala provádět posouzení teprve po skončení tohoto řízení. V důsledku toho Komise provedla finanční opravu v hrubém rozporu s postupem v rámci schválení účetní závěrky.

- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU, neboť napadené rozhodnutí nebylo podle žalobkyně dostatečně odůvodněno.

Žalobkyně Komisi vytýká, že polské orgány nebyly při napadeném rozhodnutí úzce začleněny do procesu rozhodování, neboť Komise přednesla své zásadní stanovisko teprve po provedení bilaterální konzultace. Komise nepředložila žádné důkazy a neodůvodnila skutková a právní zjištění, ze kterých vycházela při provedení finanční opravy.

(¹) Úř. věst. L 123, 4.5.2013, s. 11.

Žaloba podaná dne 16. července 2013 — Boehringer Ingelheim International v. OHIM OHIM — Lehning entreprise (ANGIPAX)

(Věc T-368/13)

(2013/C 260/85)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Německo) (zástupci: V. von Bomhard a D. Slopek, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Lehning entreprise SARL (Sainte Barbe, Francie)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. dubna 2013 ve věci R 571/2012-5 v rozsahu, v němž povoluje zápis ochranné známky ANGIPAX pro farmaceutické a veterinářské výrobky, hygienické výrobky pro léčebné účely, fungicidy, diabetické přípravky pro léčebné účely, dezinfekční přípravky, náplasti a obvazový materiál, materiály pro plombování zubů, výrobky pro hubení škodlivých zvířat, potraviny pro batolata a
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení nebo v případě, že další účastnice řízení před odvolacím senátem vstoupí do řízení jako vedlejší účastnice na podporu žalovaného, uložit společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení žalovanému a další účastníci řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem.

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „ANGIPAX“ pro výrobky třídy 5 — přihláška č. 8 952 401.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka „ANTISTAX“ — přihláška ochranné známky Společenství č. 2 498 343 pro výrobky tříd 3, 5, 28 a 30.

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek v plném rozsahu.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: porušení č. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 18. července 2013 — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein v. ECB

(Věc T-376/13)

(2013/C 260/86)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Kiel, Německo), (zástupce: O. Hoepner, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušit rozhodnutí žalované ze dne 16. dubna 2013 ve znění rozhodnutí ze dne 22. května 2013 (LS/MD/13/313) v rozsahu, v němž nezpřístupnilo přílohy A a B 'Exchange Agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NBCs listed herein';
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející z protiprávnosti základu rozhodnutí

— Žalobce tvrdí, že ECB tím, že přijala rozhodnutí ESB/2011/6 (¹) podstatně rozšířila, a to bez dostatečného odůvodnění, důvody odepření přístupu uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a) rozhodnutí ECB/2004/3 (²).

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí

— V rámci tohoto žalobního důvodu žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí porušuje podstatné formální náležitosti. V tomto ohledu tvrdí, že s ohledem na čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie, musí povinnost uvést odůvodnění stanovená v čl. 296 odst. 2 SFEU splňovat striktní požadavky a že body odůvodnění napadeného rozhodnutí žalované nespĺňuje požadavky, které stanovil Evropský soudní dvůr Evropské unie.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení hmotného práva

— V rámci tohoto žalobního důvodu se žalobce dovolává porušení hmotného práva a tvrdí, že z důvodu nedostatečného odůvodnění napadené rozhodnutí porušuje jeho právo na přístup k dokumentům stanovené v článku 42 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 15 odst. 3 SFEU. Nadto se odepření přístupu jeví jako nepřiměřené.

(¹) 2011/342/EU: Rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 9. května 2011, kterým se mění rozhodnutí ECB/2004/3 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2011/6) (Úř. věst. L 158, s. 37).

(²) 2004/258/ES: Rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2004/3) (Úř. věst. L 80, s. 42).

Žaloba podaná dne 17. července 2013 — ultra air v. OHIM — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)

(Věc T-377/13)

(2013/C 260/87)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ultra air GmbH (Hilden, Německo) (zástupce: C. König, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 6. května 2013 ve věci R 1100/2011-4;

— uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a společnosti Donaldson Filtration Deutschland GmbH v případě, že vstoupí do tohoto řízení jako vedlejší účastnice řízení, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „ultra.air ultrafilter“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 7, 9, 11, 37 a 42 — Ochranná známka Společenství č. 7 480 585

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Donaldson Filtration Deutschland GmbH

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Absolutní důvod neplatnosti podle čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání a zrušení ochranné známky Společenství

Dovolávané žalobní důvody:

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;

— Porušení čl. 75 věty druhé nařízení č. 207/2009;

— Porušení čl. 75 věty první nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 23. července 2013 — Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion v. OHIM — Carolus C. (English pink)

(Věc T-378/13)

(2013/C 260/88)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Apple and Pear Australia Ltd (Victoria, Austrálie) a Star Fruits Diffusion (Caderousse, Francie) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Carolus C. BVBA (Nieuwerkerken, Belgie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- změnil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 29. května 2013 ve věci R 1215/2011-4 tak, že odvolání žalobkyň podané k uvedenému odvolacímu senátu je opodstatněné, a tudíž je třeba vyhovět jejich námitkám;
- podpůrně zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. května 2013 ve věci R 1215/2011-4 v celém rozsahu; a
- uložil OHIM náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Carolus C.

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „English pink“ pro výrobky zařazené do třídy 31 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 8 610 768

Majitelky ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka „PINK LADY“ a obrazové ochranné známky se slovními prvky „Pink Lady“ pro výrobky zařazené do tříd 16, 29, 30, 31 a 32

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení zásady překážky věci rozsouzené s konečnou platností;
- porušení obecných zásad právní jistoty, řádné správy a ochrany legitimního očekávání;
- porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
- porušení článku 76 nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 22. července 2013 — Innovation First v. OHIM (NANO)

(Věc T-379/13)

(2013/C 260/89)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Innovation First, Inc. (Greenville, Spojené státy) (zástupce: J. Zecher, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. dubna 2013 ve věci R 1271/2012-1;
- uložil žalovanému náhrady nákladů řízení, a to včetně nákladů vynaložených v řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „NANO“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 28 a 41 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 157 421

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení článku 75 a čl. 37 odst. 3 nařízení č. 207/2009, porušení pravidla 50 odst. 2 písm. h) nařízení č. 2868/95 a porušení článku 76 a čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 26. července 2013 — Intermark v. OHIM — Coca-Cola (RIENERGY Cola)

(Věc T-384/13)

(2013/C 260/90)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Intermark Srl (Stei, Rumunsko) (zástupce: Á. László, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: The Coca-Cola Company (Atlanta, Spojené státy)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- vyhověl přihlášce, změnil napadené rozhodnutí žalovaného, nařídil zamítnutí námitek a nařídil, aby označení žalobkyně bylo v celém rozsahu zapsáno jako ochranná známka;

- pro případ, že dospěje k závěru, že je nevyhnutelné znovu a podrobně posoudit skutkové okolnosti a důkazy věci, zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc vrátil OHIM k novému posouzení a novému rozhodnutí;
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „Cola“ pro výrobky a služby spadající do tříd 32 a 35 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 507 963

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: zápis ochranné známky Společenství č. 8 792 475, č. 2 107 118 a č. 8 709 818 týkající se obrazové ochranné známky „Coca-Cola“ pro výrobky a služby spadající do tříd 30, 32, 33 a 35

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009

Usnesení Tribunálu ze dne 12. července 2013 — Pannon Hőerőmű v. Komise

(Věc T-352/08) ⁽¹⁾

(2013/C 260/91)

Jednací jazyk: maďarština

Předseda šestého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 285, 8.11.2008.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. července 2013 — SK Hynix v. Komise

(Spojené věci T-148/10 a T-149/10) ⁽¹⁾

(2013/C 260/92)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda druhého senátu nařídil vyškrtnutí spojených věcí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS